

ת"פ 58992/03/18 - מדינת ישראל נגד יגמור סאמר, ראסם שרבאתי, טי-סאן בע"מ חברות, גס בניה ופיתוח בע"מ חברות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

13 אפריל 2021

ת"פ 58992-03-18 מדינת ישראל נ' סאמר ואח'

לפני כבוד השופט יואל עדן

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

יגמור סאמר

ראסם שרבאתי

טי-סאן בע"מ חברות

גס בניה ופיתוח בע"מ חברות

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד סעיד עתאמנה ועו"ד מרסל סבח

הנאשם 1 וב"כ עו"ד אורי גולדמן ועו"ד קובי גולדמן

הנאשם 2 וב"כ הנאשמים 2, 3 ו- 4 עו"ד אלברט הראל

פרוטוקול

ב"כ הנאשם 1:

בין הישיבה הקודמת לישיבה עכשיו קרו שני דברים, אחד אשתו של הנאשם 1 עברה סדרה ניתוחים בראש, היא עשתה את הניתוחים בטורקיה, לאחר שהוציאו התברר שיש בדיקות נוספות וצריכה עוד ניתוחים.

בישיבה הקודמת יש כתב אישום של בית משפט השלום בתל אביב, ובפעם הקודמת אמרו שזה עדיין ללא הכרעת הדין, וחזקת החפות. בינתיים השתנה, ויש הכרעת דין. הכרעת הדין היא שיש הודאה. מה שטענו בישיבה הקודמת, אז אנחנו חוזרים על זה, עכשיו כשיש הכרעת הדין אז בית המשפט רואה את התמונה המלאה.

ב"כ המאשימה:

אנו חוזרים בעניין זה על האמור בתגובתנו מיום 1.11.20, ובמיוחד בסעיפים 4, 5, בעיקר. לפיהם אין קשר בין כתב האישום של בית משפט השלום בתל אביב ולבין התיק שלנו.

החלטה

תיק זה נקבע זה מכבר למתן גזר דין והמועדים נדחו מסיבות שונות כמפורט בפרוטוקולים ובהחלטות.

כעת, בפתח הדיון בו אמור להינתן גזר הדין, מוסר ב"כ הנאשם 1 שני עניינים אשר קרו מאז הדיון האחרון, האחד ביחס לרעייתו של נאשם 1, והשני ביחס לכתב אישום שמתייחס לנאשם 2 ואח', ואשר בדיון קודם היה עדיין בחזקת כתב אישום בלבד, וכעת כבר ניתנה שם הכרעת דין.

אינני מוצא כי יש בדברים האמורים כדי לשנות מגזר הדין אשר יינתן כעת.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשפ"א, 13/04/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

גזר דין

העבירות - הנאשם 1

1. **הנאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן כא/4, בעבירות המפורטות בו והמיוחסות אליו:** ניכוי מס תשומות בהעדר מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף - 725 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מס ערך מוסף; מסירת ידיעה כוזבת או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור - 49 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מס ערך מוסף; הכנה ניהול או הרשאה להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ - שתי עבירות לפי סעיף 117(ב)(6) בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מס ערך מוסף; שימוש במרמה בתחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, שתי עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מס ערך מוסף; הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה שלגביה הוציא את החשבונית או המסמך האמור, בנסיבות מחמירות, 149 עבירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף יחד עם סעיף 117(2)(3) לחוק מס ערך מוסף; שימוש במרמה ותחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ 24 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מס ערך מוסף; עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר או להסוות את

מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עשיית פעולה ברכוש בדיעה שהוא רכוש אסור, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

העבירות - הנאשמים 2, 3 ו-4

2. הנאשמים 2, 3 ו-4 הורשעו על יסוד הודאתם בכתב האישום המתוקן כא/3, בעבירות המפורטות בו והמיוחסות אליהם כדלקמן:

הנאשמים 2 ו-3 בעבירות: ניכיו מס תשומות בהעדר מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף - 646 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; מסירת ידיעה כוזבת או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור - 45 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; הכנה ניהול או הרשאה להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ - עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; שימוש במרמה בתחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף.

הנאשמים 2 ו-4 בעבירות: ניכיו מס תשומות בהעדר מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף - 79 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; מסירת ידיעה כוזבת או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור - 4 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; הכנה ניהול או הרשאה להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ - עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; שימוש במרמה בתחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף.

הנאשמות 3 ו-4 בעבירות: עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עשיית פעולה ברכוש בדיעה שהוא רכוש אסור, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

בנוסף הורשעו הנאשמים 2 ו-3 בתיק המצורף (ת.פ. 21128-06-19) בו הם הנאשמים 1 ו-2, בעבירות: ניכיו מס תשומות בהעדר מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף - 65 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; מסירת ידיעה כוזבת או דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור - 8 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; הכנה ניהול או הרשאה להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ - עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף; שימוש במרמה בתחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ,

עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף.

כתבי האישום המתוקנים כא/3, כא/4 -

3. הוגשו שני כתבי אישום מתוקנים, האחד בעניינם של הנאשמים 2, 3 ו- 4 (כא/3) והשני בעניינו של הנאשם 1 (כא/4), כתבי האישום זהים פרט לסכום ששונה בעניינו של הנאשם 1, כך שבחלק הכללי בסעיף 8 ובפרק ג' לכתב האישום השני (כא/4) בסעיף 7, הופחת הסכום ל- 10,000,000 ₪. הואיל וכתבי האישום זהים למעט בענין האמור, לשניהם יקרא להלן כתב האישום המתוקן.

החלק הכללי לכתב האישום המתוקן

בתקופה שבין 01/2016 - 05/2012 ("**התקופה הרלבנטית**") פעלו הנאשמים 1-2 באופן שיטתי, ביחד עם ובמסגרת נאשמות 3-4 לביצועה של תכנית עבריינית רחבת היקף שמטרתה גזילת הקופה הציבורית, תוך ביצוע עבירות רבות ע"פ חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 ("**חוק מע"מ**") וע"פ חוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 ("**חוק איסור הלבנת הון**").

נאשמת 3, חברת "טי סאן בע"מ" ח.פ. 514085281, הינה חברה פרטית מוגבלת במניות שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות התשנ"ט-1999 ("חוק החברות") אשר בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום הייתה רשומה כ"עוסק" עפ"י חוק מע"מ בתחום עבודות בנייה.

נאשמת 4, חברת "גס בניה ופיתוח בע"מ" ח.פ. 511971368, הינה חברה פרטית מוגבלת במניות שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות ואשר בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום הייתה רשומה כ"עוסק" עפ"י חוק מע"מ בתחום עבודות בנייה.

במועדים הרלוונטיים היו הנאשמים 1-2 מנהלים פעילים בנאשמות 3-4.

בכל המועדים הרלוונטיים היו הנאשמים 1-2 חייבים לדווח בשם הנאשמות 3-4 לרשות המיסים על מלא עסקאותיהן והוצאותיהן ולנהל ספרים כדן. כן היו זכאים הנאשמים 1-2, לנכות בנאשמות 3-4 את מס התשומות הנובע מחשבוניות מס שהוצאו להם כדן, כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ.

כפי שיפורט בפרק א' לכתב האישום, במהלך התקופה הרלוונטית פעלו הנאשמים 1-2 באמצעות נאשמות 3-4, לביצוען של עבירות רבות ע"פ חוק מע"מ, במסגרתן כללו הנאשמים בספרי הנהלת חשבונות של הנאשמות 3-4 חשבונות מס שתוכנן כוזב והנחזות להיות חשבונות מס ("**חשבונות המס הפיקטיביות**") בסך כולל של 108,375,570 ₪ שהמע"מ בגין 16,325,736 ₪, אותן ניכו בדיווחיהן והתקופתיים של נאשמות 3-4 לרשויות המס.

כפי שיפורט בפרק ב' לכתב האישום, במהלך התקופה הרלוונטית, על מנת להקטין בכזב את תשלומי המע"מ אותם חבו הנאשמים 1-4 לרשויות המס ובכך להתחמק מתשלום כנדרש עפ"י חוק, פעל הנאשם 1, בנוסף גם להוצאת חלק מחשבוניות המס הפיקטיביות אותן ניכה כאמור, מבלי שקיבל אישור או היתר מבעלי אותן חברות, ומבלי שבוצעו העסקאות המפורטות בחשבונות, אותן ניכו, בין היתר, הנאשמים 1-2 בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות 3-4 כאמור לעיל, בסך כולל של 47,590,684 ₪ שהמע"מ בגין 7,203,770 ₪.

כמו כן וכפי שיפורט בגוף כתב האישום, הנאשמים 1, 3 ו- 4 ביצעו פעולות ברכוש שמקורו בעבירות המתוארות לעיל, או ברכוש שאפשר או ששימש לביצוע העבירות הללו, שהינו בסך כולל של **10,000,000 ₪** (להלן: "**הרכוש האסור**").

הנאשמים 1, 3 ו- 4 פעלו כאמור לעיל, במטרה להסוות ולהסתיר את מקור הרכוש האסור, את זהות בעלי הזכויות בו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, ובכך ביצעו עבירות על חוק איסור הלבנת הון.

פרק א' לכתב האישום המתוקן

אישום ראשון - נאשמים 1-3 (טי סאן):

בתקופה שבין 05/2012 לבין 01/2016 ("**התקופה הרלוונטית לאישום זה**") פעלו הנאשמים 1-3 להקטין בכזב את תשלומי המע"מ אותו חבה הנאשמת 3 לרשויות המס, בכך שרשמו וכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 3, 646 חשבוניות מס שתוכנן כוזב והנחזות להיות חשבוניות מס וזאת במטרה להתחמק מתשלום המס שחייבים בתשלומם עפ"י חוק כמפורט להלן:

94 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש א.ח.מ. בנייה ופיתוח בע"מ, בסך כולל של 30,444,729 ₪ שהמע"מ בגין 4,644,111 ₪.

219 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש אביעם אינסטלציה ובניין בע"מ, בסך כולל של 17,622,865 ₪ שהמע"מ בגין 2,670,729 ₪.

140 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש א.ב. אליאב חומר בניין וקרמיקה בע"מ, בסך כולל של 10,550,119 ₪ שהמע"מ בגין 1,531,362 ₪.

21 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש אלרומילי חסן ובניו בע"מ, בסך כולל של 6,302,112 ₪ שהמע"מ בגין 932,307 ₪.

59 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש מתי מרכז הגבס והבניה בע"מ, בסך כולל של 5,248,893 ₪ שהמע"מ בגין 794,984 ₪.

13 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש ירח וכוכבים בע"מ, בסך כולל של 4,361,162 ₪ שהמע"מ בגין 665,262 ₪.

11 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש ב.ע. לבנין בע"מ, בסך כולל של 3,219,040 ₪ שהמע"מ בגין 491,040 ₪.

34 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש כל מתכת דן בע"מ, בסך כולל של 2,124,242 ₪ שהמע"מ בגין 324,036 ₪.

20 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש צוק הכסף - מתכות בע"מ, בסך כולל של 6,236,294 ₪ שהמע"מ בגין 951,299 ₪.

17 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש מ רואן ופיתוח בע"מ, בסך 4,968,744 ₪ שהמע"מ בגין 757,944 ₪.

18 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש אדריס סאמי צאלח, בסך כולל של 5,066,095 ₪ שהמע"מ בגין 741,695 ₪.

(להלן: "חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש עוסקים שונים").

הנאשמים 1-3 כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש העוסקים השונים בסך **₪ 96,144,295** בספרי הנהלת החשבונות שלהם, תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובמטרה להתחמק מתשלום מע"מ ולהפחית שלא כדין את מס העסקאות שהיה עליהם לשלם ע"פ חוק מע"מ.

הנאשמים 1-3 ניכו את מס התשומות מחשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש העוסקים השונים, בדיווחיהן התקופתיים של הנאשמת 3 למנהל מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ וזאת בנסיבות מחמירות לאור סכום המס העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

בעשותם כאמור ניכו הנאשמים 1-3 מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות בדיווחיהן של נאשמת 3 למנהל מע"מ, מבלי שיש להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **₪ 14,504,769**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים 1-3 להכנה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, ע"ש נאשמת 3, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **₪ 14,504,769**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

אישום שני - נאשמים 1, 2 ו- 4 (גס בניה):

בתקופה שבין 06/2015 לבין 01/2016 ("**התקופה הרלוונטית לאישום זה**") פעלו הנאשמים 1,2,4 להקטין בכזב את תשלומי המע"מ אותו חבה הנאשמת 4 לרשויות המס, בכך שרשמו וכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 4, 79 חשבוניות מס שתוכנן כוזב והנחזות להיות חשבוניות מס וזאת במטרה להתחמק מתשלום המס שחייבים בתשלומי עפ"י חוק, כמפורט להלן:

5 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש א.ח.מ. בנייה בסך כולל של 1,650,112 ₪ שהמע"מ בגין 251,715 ₪.

56 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש אביעם אינסטלציה בסך כולל של 4,606,472 ₪ שהמע"מ בגין 684,652 ₪.

18 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש אלרומילי חסן בסך כולל של 5,974,691 ₪ שהמע"מ בגין 884,600 ₪.

הנאשמים 1-2 ו- 4 כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש העוסקים השונים בסך **₪ 12,231,275** בספרי הנהלת החשבונות שלהם, תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובמטרה להתחמק מתשלום מע"מ ולהפחית שלא כדין את מס העסקאות שהיה עליהם לשלם ע"פ חוק מע"מ.

הנאשמים 1-2 ניכו את מס התשומות מחשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש העוסקים השונים, בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת 4 למנהל מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ וזאת בנסיבות מחמירות לאור סכום המס העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

בעשותם כאמור ניכו הנאשמים 1-2 מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות בדיווחיה של נאשמת 4 למנהל מע"מ, מבלי שיש להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **₪ 1,820,967**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים 1-2 להכנה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, ע"ש נאשמת 4, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **1,820,967 ₪**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

פרק ב' לכתב האישום המתוקן - לנאשם 1 בלבד

חלק כללי:

כפי שיפורט בפרק זה, פעל הנאשם 1 להוצאת חשבוניות מס פיקטיביות, מתוך החשבוניות המפורטות בפרק א', וזאת מבלי שבוצעה עסקה בין הצדדים.

הנאשם 1 פעל בשיטתיות ובתחכום עת, מתוך החשבוניות המפורטות בפרק א', הזמין והדפיס פנקסי חשבוניות ע"ש החברות **ב.ע. לבנין בע"מ, א.ח.מ. בנייה בע"מ** וחברת **אלרומילי חסן בע"מ** בבית דפוס "סימפטיה", זאת מבלי שהיה זכאי כדן לעשות כן ומבלי שקיבל אישור לכך מבעלי החברות האמיתיים.

מעשיו אלה של הנאשם 1, בוצעו על ידו תוך שימוש בחברות הנ"ל בהיעדר כל זיקה חוקית אליהן.

הנאשם 1, הוציא לנאשמות 3-4 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש החברות **ב.ע. לבנין בע"מ, א.ח.מ. בנייה בע"מ** וחברת **אלרומילי חסן בע"מ** בסכום כולל של 47,590,684 ₪ שהמע"מ בגין 7,203,770 ₪.

אישום ראשון - נאשם 1

בתקופה שבין השנים 2014-2015 או במועד סמוך לכך, הוציא הנאשם מס' 1 שלא כדן, 126 מסמכים ע"ש החברות **ב.ע. לבנין בע"מ, א.ח.מ. בנייה בע"מ** וחברת **אלרומילי חסן בע"מ** הנחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדן לנאשמת 3 מבלי שבוצעה עסקה או מבלי שהתכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור.

סכום חשבוניות המס פיקטיביות ע"ש החברות **ב.ע. לבנין בע"מ, א.ח.מ. בנייה בע"מ** וחברת **אלרומילי חסן בע"מ**, שהוצאו לנאשמת 3 כאמור, הינו בסך **39,965,881** וסכום המע"מ הנובע מהן הינו בסך **6,067,458 ₪**.

כאמור בפרק א' באישום הראשון, הנאשמים 1-3 רשמו את החשבוניות הפיקטיביות כתשומות בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 3, תוך מצג שווא ולפיו מדובר בחשבוניות שהוצאו כדן ושיקפו עסקת אמת, וניכו את מס התשומות הגלום בהן בדיווחיה התקופתיים של נאשמת 3 למנהל מס ערך מוסף.

בעשותו כאמור, הוציא הנאשם 1, **126 חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות**.

מעשיו אלה של נאשם 1 כמפורט באישום זה, נעשו בנסיבות מחמירות לאור סכומי המס שמתשלומם התחמקו הנאשמים 1-3, מספר העבירות שביצעו והן מהשיטתיות והתחכום הרב בהם נקטו בביצוע העבירות.

אישום שני - נאשם 1

בשנת 2015, הוציא הנאשם מס' 1 לנאשמת 4 שלא כדין, 23 מסמכים ע"ש החברות **א.ח.מ. בנייה בע"מ** וחברת **אלרומילי חסן בע"מ** הנחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדין, מבלי שבוצעה עסקה או מבלי שהתכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור (להלן: "החשבוניות הפיקטיביות").

סכום החשבוניות הפיקטיביות ע"ש החברות **א.ח.מ. בנייה בע"מ** וחברת **אלרומילי חסן בע"מ**, שהוצאו לנאשמת 4 כאמור, הינו **בסך 7,624,803 ש"ח** וסכום המע"מ הנובע מהן הינו **בסך 1,136,312 ₪**.

כאמור בפרק א' באישום השני, הנאשמים 1-2 כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות כתשומות בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 4, תוך מצג שווא ולפיו מדובר בחשבוניות שהוצאו כדין ושיקפו עסקת אמת, וניכו את מס התשומות הגלום בהן **בסך 1,136,312 ₪** בדיווחיה התקופתיים של נאשמת 4 למנהל מס ערך מוסף.

בעשותו כאמור, הוציא נאשם מס' 1, 23 חשבוניות מס פיקטיביות בנסיבות מחמירות.

מעשיו אלה של נאשם מס' 1, כמפורט באישום זה, נעשו בנסיבות מחמירות לאור סכומי המס שמתשלומם התחמקו הנאשמים 1-2 ו-4, ממספר העבירות שביצעו והן מהשיטתיות והתכחוס הרב בהם נקטו בביצוע העבירות.

פרק ג'

אישום ראשון - נאשמים 1, 3 ו-4:

כמפורט בפרק ב' לכתב האישום, בתקופה שבין השנים 2014-2015 או בסמוך לכך, פעל הנאשם 1 להוצאת חשבוניות מס פיקטיביות לנאשמות 3-4 בנסיבות מחמירות ע"ש החברות ב.ע. לבנין בע"מ, א.ח.מ. בנייה בע"מ וחברת אלרומילי חסן בע"מ, **בסך כולל של 47,590,684 ₪**. כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הינו **בסך 7,203,770 ₪**.

עבירת הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות בנסיבות מחמירות, הינה "עבירת מקור" עפ"י החוק לאיסור הלבנת הון ("עבירת המקור").

הנאשמות 3-4, להן הוצאו החשבוניות הפיקטיביות, שילמו, לכאורה, כנגד החשבוניות הללו, בין היתר, בהמחאות בנקאיות.

חלק מהתשלומים אשר הועברו, לכאורה, מהנאשמות מס' 3-4 כנגד החשבוניות הפיקטיביות, **בסך של 10,000,000 ₪** באמצעות המחאות בנקאיות, נפדו אצל נותני שירותי מטבע ("נש"מ או צ'ינג'י") ע"י הנאשם 1 או מי מטעמו, ומהווים רכוש שמקורו במישרין ו/או בעקיפין בביצוע עבירת המקור, ורכוש ששימש ואפשר ביצוע עבירת המקור, ועל כן הינם רכוש אסור עפ"י חוק איסור הלבנת הון ("הרכוש האסור").

כאמור לעיל, הנאשם 1 בעצמו או באמצעות אחרים, הפקיד ופדה בנש"מ"ים השונים את ההמחאות הבנקאיות שנרשמו, ככאלה ששולמו לפקודת החברות ב.ע. לבנין בע"מ, א.ח.מ. בנייה בע"מ וחברת אלרומילי חסן בע"מ. סך ההמחאות הבנקאיות שנפדו הינו בסך של 10,000,000 ₪.

את התמורה בגין ההמחאות הנ"ל, קיבל הנאשם 1 ו/או מי מטעמו במזומן לידי מיד עם פרעון ההמחאות הבנקאיות אצל הנש"מ.

בעשותו כאמור, עשה הנאשם 1, באמצעות הנאשמות 3-4 פעולות ברכוש אסור, בסך כולל של 10,000,000 ₪ במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו ו/או בידיעה שהוא רכוש אסור.

כאמור, כתב האישום המתוקן ביחס לסכום זה שונה בענינו של נאשם 1, מזה אשר הוגש בענינם של נאשמים 2, 3 ו- 4, ואולם, אישום זה מתייחס לנאשם 1 בלבד והנאשמים 3, 4 בשני כתבי האישום, ואינו מתייחס לנאשם 2.

3. עובדות כתב האישום המצורף מת.פ 21128-06-19 בענינם של הנאשמים 2 ו-3 יפורטו להלן. יצוין כי הנאשם 2 כאן הינו הנאשם 2 בתיק המצורף, והנאשמת 3 כאן הינה הנאשמת 1 בתיק המצורף. למען הסדר הטוב, הפירוט להלן הינו לפי מיספור וסדר הנאשמים בתיק כאן.

חלק כללי-

בתקופה שבין 11/2017-06/2018 ("התקופה הרלוונטית") פעל הנאשם 2 באופן שיטתי, ביחד עם ובמסגרת נאשמת 3 לביצועה של תכנית עבריינית שמטרתה גזילת התקופה הציבורית, תוך ביצוע עבירות רבות על חוק מע"מ.

נאשמת 3, חברת "טי סאן בע"מ" ח.פ. 514085281, הינה חברה פרטית מוגבלת במניות שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות אשר בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום הייתה רשומה כ"עוסק" עפ"י חוק מע"מ בתחום עבודות הבנייה.

במועדים הרלוונטיים לכתב אישום זה, היה הנאשם 2 מנהל פעיל בנאשמת 3.

בכל המועדים הרלוונטיים לכתב אישום זה, היה הנאשם 2 חייב לדווח בשם הנאשמת 3 לרשות המיסים על מלא עסקאותיה והוצאותיה ולנהל ספרים כדין. כן היה זכאי הנאשם 2, לנכות בנאשמת 3 את מס התשומות הנובע מחשבוניות מס שהוצאות להם כדין, כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ.

כפי שיפורט בכתב האישום, במהלך התקופה הרלוונטית פעל הנאשם 2 באמצעות נאשמת 3, לביצוען של עבירות רבות על חוק מע"מ, במסגרתן כלל הנאשם 2 בספרי הנה"ח של הנאשמת 1 חשבוניות מס שתוכנן כוזב והנחזות להיות חשבוניות מס ("חשבוניות המס הפיקטיביות") בסך כולל של 17,504,955 ₪ שהמע"מ בגין 2,543,455 ₪ אותן ניכו בדיווחיה התקופתיים של נאשמת 1 לרשויות המס.

כפי שיפורט בגוף האישומים, העבירות בוצעו על ידי הנאשמים בנסיבות מחמירות, וזאת בהתחשב במרמה ובשיטתיות בה נקטו הנאשמים בביצוע העבירות, בריבוי ובסכומי המס הגבוהים, מתשלומם התחמקו הנאשמים.

אישום ראשון-

בתקופה שבין 11/2017 לבין 06/2018 ("התקופה הרלוונטית") פעלו הנאשמים 2 ו- 3 להקטין בכזב את תשלומי המע"מ אותם חבה הנאשמת 3 לרשויות המס, בכך שרשמו וכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 3, 65 חשבוניות מס שתוכנן כוזב והנחזות להיות חשבוניות מס וזאת במטרה להתחמק מתשלום המס שחייבים בתשלומם עפ"י

חוק, כמפורט להלן:

48 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש מ.ח כוכב עתיד בניה בע"מ, בסך כולל של 13,520,520 שהמע"מ בגין 1,964,520 ₪.

17 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש א. עוויסאת הנדסה ובניה בע"מ, בסך כולל של 3,984,435 שהמע"מ בגין 578,935 ₪.

הנאשמים 2 ו- 3 כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש העוסקים השונים בסך 17,504,955 בספרי הנהלת החשבונות שלהם, תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובמטרה להתחמק מתשלום מס שהיה עליהם לשלם עפ"י חוק.

הנאשמים 2 ו- 3 ניכו את מס התשומות מחשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש העוסקים השונים, בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת 3 למנהל מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ וזאת בנסיבות מחמירות לאור סכום המס העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

בעשותם כאמור ניכו הנאשמים 2 ו- 3 מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות בדיווחיהן של נאשמת 3 למנהל מע"מ, מבלי שיש להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך 2,543,455 ₪.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים 2 ו- 3 להכנה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, ע"ש נאשמת 3, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך 2,543,455 ₪.

ההסדר בעניינו של הנאשם 1

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם 1 בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/4), והורשע בעבירות המיוחסות לו במסגרתו. על פי ההסדר המאשימה תטען להטלת מאסר בפועל למשך 5 שנים, וההגנה חופשה בטיעוניה לעונש. ביחס להטלת קנס הוסכם שהצדדים יטענו באופן חפשי. לגבי מאסר על תנאי והתחייבות השאירו הצדדים עניין זה לשיקול דעת בית המשפט.

הנאשם 1 הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

ההסדר בעניינם של הנאשמים 2, 3 ו-4

5. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הודו הנאשמים 2, 3 ו- 4 בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/3) והורשעו בעבירות המיוחסות להם במסגרתו. הובהר כי הודאת הנאשמות 3 ו-4 ניתנה באמצעות הנאשם 2. בנוסף הודה הנאשם 2 בשמו ובשם נאשמת 3 שהיא הנאשמת 1 בכתב האישום שצורף בת.פ 21128-06-19, בעובדות כתב האישום המצורף, וההסדר וגזר דין זה מתייחסים כאמור לשני התיקים יחד.

בהסדר הוסכם על שתי חלופות אפשריות - הראשונה כי הנאשם 2 ישלם סך של 200,000 ₪ להסרה חלקית של המחדלים בתיק העיקרי, ויוטלו עליו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 45 חודשים, קנס לשיקול דעת בית המשפט

או ימי מאסר תמורתו, ומאסר על תנאי והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

הוסכם כי על הנאשמות 3 ו-4 יוטל קנס לשיקול דעת בית המשפט וזאת בגין מכלול העבירות בהן יורשעו.

על פי החלופה השנייה בהסדר הוסכם כי אם הנאשם 2 לא יעמוד בתשלום מלוא הסכום במועדו, יטענו הצדדים טיעון חופשי ביחס לענישה של הנאשמים 2, 3 ו-4.

בהתאם להודעת המאשימה בפרוטוקול הדיון מיום 31.12.19 עמ' 296, שילם הנאשם 2 את הסך של 200,000 ₪ שהוסכם, ולפיכך חלה החלופה הראשונה בהסדר.

הראיות לעונש- הנאשם 1

6. במסגרת הראיות לעונש הוגש מטעם המאשימה הרישום הפלילי של הנאשם 1 (תע/1).

מטעם הנאשם 1 הוגשו מסמכים רפואיים של בנו של הנאשם 1 (נע/1) ומסמכים רפואיים של אביו של הנאשם 1 (נע/2).

הראיות לעונש- הנאשמים 2, 3 ו-4

7. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש.

מטעם הנאשם 2 הוגש מסמך לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם 2 (נע/1) ומסמך רפואי ביחס לאמו של הנאשם 2 (נע/2).

מטעם הנאשמות 3 ו-4 לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים- הנאשם 1

8. לטענת ב"כ המאשימה, על פי כתב האישום פעל הנאשם 1 ביחד עם יתר הנאשמים לביצוען של עבירות מס רבות, על פי חוק מס ערך מוסף ואיסור הלבנת הון.

נטען כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי בביצוע העבירה ומידת הפגיעה, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ע"י הנאשם 1 הם: ערך השוויון בנטל המס, פגיעה בתשתית השוויון לאכיפה שוויונית בגביית מס, פגיעה באפקטיביות של מערכת המס ויכולתה לתכנן את היקף הפגיעה, פגיעה ישירה בקופה הציבורית ופגיעה עקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח.

נטען כי אחת הפגיעות במשק ובכלכלה הינה שימוש בחשבוניות מס פיקטיביות. נטען כי שימוש זה משבש את מכלול מערך הדיווח התקין, פוגע קשות בנטל נשיאת המס ובאמון הציבור במערכת ובקופה הציבורית שנפגעת.

נטען כי בענייננו חומרת פגיעתו של הנאשם 1 בקופה הציבורית לאור הרשעתו בניכוי והוצאת חשבוניות פיקטיביות כעולה מפרק א' ומפרק ב' לכתב האישום, באה לידי ביטוי בהכללתן של חשבוניות המס הפיקטיביות שקיבל, בדוחות התקופתיים שהגיש לרשות המס באמצעות הנאשמות 3 ו-4 תוך הקטנת מס העסקאות שהיה עליו לשלם לסכום זניח, כשהמטרה היא התחמקות ממס אמת, וכי חלק מחשבוניות המס אותן כלל הנאשם 1 בספרים, הוא הוציא שלא כדין.

נטען כי חומרת מעשיו של הנאשם 1 מתעצמת נוכח העובדה שמס התשומות הפיקטיבי נבלע במס העסקאות לתשלום, עובדה המטשטשת את חומרת המעשה, מקשה על גילוי ומהווה ביטוי לתחכום שבו.

נטען כי בהתאם להוראות סעיף 40 ג' לחוק יש לקבוע מתחם עונש הולם ביחס לעבירות מס ולהלבנת הון.

נטען כי מדיניות הענישה בעבירות הללו, הינה מדיניות מחמירה השמה לנגד עיניה את האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות של כל נאשם ונאשם, זאת לנוכח חומרת העבירות, הנזק שנגרם, קלות ביצוען של העבירות והקושי בחשיפתן.

נטען כי מדיניות ענישה זו באה לידי ביטוי בהשתת מאסרים ממושכים לריצוי בפועל על עברייני מס לצד קנסות מכבידים.

נטען כי הנאשם 1 היה הדומיננטי מבין הנאשמים כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה, ויוחסו לו מלוא האישומים בתיק, הכוללים עבירות מס רבות, ועבירות הלבנת הון.

נטען כי עבירות כלכליות הינן עבירות הגורמות נזק רב לקופת המדינה, וברור כי ביצוע עבירות המס ועבירות הלבנת ההון ע"י הנאשם 1 יגרום לנזק עצום לקופת המדינה כמתחייב מנסיבות העניין.

נטען כי עובדה זו לא מנעה מהנאשם 1 לבצע מאות עבירות מס חמורות ועבירות הלבנת הון במשך שנים ארוכות, בסכומי מס עצומים, עובדה שיש בה כדי להצביע על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר היה יכול להימנע מביצוען של אותן עבירות ובחר שלא לעשות כן, תוך שהוא מונע ממניעים של עשיית רווח כלכלי תוך הפרה בוטה של הוראות החוק.

נטען כי הנזק שנגרם מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם מגיע בהיקפו לסך עצום של כ- 108 מיליון ₪, מתוכו מס ערך מוסף מגיע לסך של כ- 23 מיליון וחצי קרן מס.

נטען כי הנאשם לא פעל להסרת מחדל המס נשוא תיק זה, כך הנזק שנגרם לקופת המדינה נשאר ועודנו עצום, ואולם כעולה מהסדר הטיעון שהוצג, הנאשם הסכים לחלט את הרכוש המפורט בנספח 25 לכתב האישום, כך שיש לראות בו כהסרה חלקית של המחדל.

נטען כי מהודאתו והרשעתו של הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו, ניתן ללמוד על המניע לביצוע העבירות והוא רווח כלכלי שלא כדין על דרך של הונאת רשויות המס.

נטען כי במסגרת כוונה זו של הנאשם להפקת רווחים שלא כדין, ועל מנת להסוות ולהסתיר את מקור הכספים הבלתי חוקי, פעל הנאשם להלבין את ההון האסור בניגוד לחוק איסור הלבנת הון.

נטען כי על מתחם הענישה בנסיבות דומות ללא הסדר טיעון לנוע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל, ואולם בענייננו, לאור הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 5 שנות מאסר, קנס, וביחס למאסר על תנאי והתחייבות השאירו הצדדים לשיקול דעתו של בית המשפט.

נטען כי לאור הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום עוד בראשיתה של פרשת התביעה, לקיחת אחריות על מעשיו וחיסכון בזמן השיפוט, הסרת המחדל בחלקו, לרבות הטלת קנס, מדובר בהסדר טיעון המשקף באופן מאוזן בין חומרת העבירות לביצוען אל מול הענישה המתבקשת בהסדר טיעון זה.

נטען כי בשקלול הנסיבות בתיק, ולאור הפסיקה הרווחת במקרים דומים הענישה המוצעת בהסדר טיעון זה הינה ענישה ראויה.

ב"כ המאשימה הפנו לפסיקה וצינו כי במקרים דומים ללא הסדר טיעון, מתחם הענישה בפסיקה נע בין 5 ל-10 שנות מאסר, זאת לעומת תיקים דומים בהם הגיעו הצדדים להסדר טיעון.

נטען כי בעניינו ענישה של 5 שנות מאסר היא מידתית והולמת, כך שענישה נמוכה ממנה תהיה בלתי מידתית, ובעלת אלמנט הרתעתי שלילי.

נטען כי בעניינו של הנאשם 2, הסדר הטיעון כלל ענישה מוסכמת של 45 חודשי מאסר בפועל ביחס לביצוע עבירות מס בלבד, ללא עבירות של הלבנת הון ובהיקף נמוך יותר מזה שביצע הנאשם 1. לאור האמור, נטען כי הטלת ענישה אשר תפחת מ-5 שנות מאסר לנאשם 1 תהיה בלתי הולמת, ולא פרופורציונאלית בהשוואה לנאשם 2.

ביחס לקנס עתרו ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 1.7 מיליון ל- 3.4 מיליון ₪. נטען כי מתחם זה משקף את חומרת העבירות שביצע הנאשם 1, היקף המחדלים והפסיקה הרווחת.

נטען כי בשונה מהאמור בסעיף 40 ח' לתיקון 113, לאור אופי העבירות שהן במהותן עבירות כלכליות וההלכה הפסוקה ביחס אליהם, מתחם הקנס ההולם אינו אמור להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובכל טענה אפשרית אחרת ככל שתעלה בענין זה.

לאור חומרת המחדלים וההלכה הרווחת בעבירות כלכליות, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 1 קנס ברף העליון של המתחם לו עתרו, אשר יבטא את הנזק שנגרם לקופה הציבורית.

9. ב"כ הנאשם 1 טען כי אין ספק שהעבירות נשוא כתב האישום הן עבירות קשות, ואמר כי ינסה לצמצם טיעונו לעונש בהתבסס על הסדר הטיעון גם עם נאשם 2 יחד עם הנאשמות 3, 4.

ב"כ הנאשם 1 הגישו טבלה המשווה בין הנאשמים 2, 3 ו-4 לבין הנאשם 1 ביחס לסכומים, מספר העבירות, והלבנת ההון.

תוארו סעיפי העבירות המיוחסות בעמ' הראשון לטבלה לנאשמים 2, 3 ו-4 לרבות סעיף 117(ב)(5) קיזוז מס חשבוניות בניגוד לדין וסעיף 117(ב)(1) העוסק בדיווח כוזב ונטען כי מי שקיזז את מס התשומות ונתן חשבוניות פיקטיביות אלו הנאשמות 3 ו-4 שמי שהודה בשמן הוא הנאשם 2. לעניין זה העיר ב"כ המאשימה כי בניגוד לאמור כתב האישום מייחס זאת לכלל הנאשמים וביניהם גם לנאשם 1.

גם ביחס לסעיף 117(ב)(6) נטען כי הכזב בניהול הפנקסים היה שהחברות דרשו את הקיזוז של החשבוניות הפיקטיביות ובכך גרמו לאישום נוסף שהוא סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ- מרמה ותחבולה.

נטען כי הנאשם 1 הודה שהוא הוציא את החשבוניות הכוזבות, ואולם החשבוניות קוזזו ע"י הנאשמות 3 ו-4, שמי שהודה בשמן הוא הנאשם 2. **"מכיוון שהטענה היא וגם על זה אין מחלוקת, שהנאשם 2 היה המנהל הפעיל, אז המנהל הפעיל יודע שהחברות נאשמות 3 ו-4 קיזזו את כל החשבוניות המצוינות בכתבי האישום, גם תיקון 3 וגם תיקון 4, וזאת כפי שגם הנאשם 1 יודע"**.

נטען כי אין זה משנה אם הנאשם 1 היה הדומיננטי, שכן עובדתית הנאשם 2 שהיה המנהל ידע שהחשבוניות פיקטיביות.

נטען כי כתב האישום החדש שצורף בעניינם של הנאשמים 2 ו-3, שמע"מ המחזור בו היה כ- 17.5 מיליון, והמע"מ 2.5 מיליון, ומשך זמן העבירות בכתב אישום זה הינו מ- 11/2017 עד 06/2018 כ-7 חודשים. זאת לעומת כתב האישום במסגרתו הורשעו כל הנאשמים ובוצע על פני משך זמן של 3.5 שנים החל מחודש 05/2012 ועד ל- 01/2016.

נטען כי הזמן שחלף בין כתבי האישום הינו כמעט שנתיים, ובמהלך תקופה זו הנאשם 1 לא פעל באמצעות הנאשמת 3, עוד נטען כי אם משווים בין הסכומים בין כתבי האישום לפרק הזמן מדובר בפחות או יותר אותו היקף.

נטען כי הוצאת החשבוניות קיימת בשני כתבי האישום (כא/3 וכא/4) ואולם יוחסה רק לנאשם 1, ולמעשה כל פרק ב' עמודים 9-12 לכתב האישום בעניינו של הנאשם 1, הינם אישומים המיוחסים רק לנאשם 1 ולא לנאשם 2.

נטען כי הכוונה והזדון בענייננו היה מצד שני הנאשמים **"שני אנשים שמנהלים ואין לגמרי דיוק מה ניהל כל אחד מהם"**, לאור האמור נטען כי יש למחוק את המילה דומיננטי מטיעוני ב"כ המאשימה, מאחר והמאשימה ייחסה את הדומיננטיות לנאשם 1 ולכן הם גם עשו את האבחנה הלא מוצדקת של הסדרי הטיעון בין שני הצדדים.

נטען כי הנאשם 1 הודה בביצוע העבירה של איסור הלבנת הון, ואולם בהתאם לנספחים 20-24 לכתב האישום המתוקן בשלישית (כא/3) מי שבפועל פרט מעל ל-70 אחוז מהצ'קים בצינג' הינו הנאשם 2.

בשקלול האמור, טענו ב"כ הנאשם 1 כי ההבדל שנערך בין הנאשם 1 לנאשם 2 הן ביחס לכתבי האישום והן ביחס להסדרי הטיעון נבע מהמחשבה שהנאשם 1 היה דומיננטי יותר, ואולם כפי שהוצג הנאשם 1 **"לא יותר גדול ולא יותר קטן מהנאשם 2"** ונטען כי לנאשם 2 נוסף כתב האישום החדש.

נטען כי כתבי האישום (כא/3 ו-כא/4) זהים פרט להבדל קטן והוא הפחתה של סכום עבירות הלבנת ההון בכא/4 ל- 10 מיליון ₪.

נטען כי מבחינת העבירות של הלבנת ההון נאשמות 3 ו-4 הורשעו בכתב האישום המתוקן בשלישית בעבירות של 20 מיליון איסור הלבנת הון, ומי שהודה בשמן הוא הנאשם 2, לעומת זאת הנאשם 1 הורשע בכתב האישום המתוקן ברביעית בהלבנת הון בסכום של 10 מיליון ₪, ועל כן חלקם הוא גדול יותר מחלקו של הנאשם 1 **"פי שניים"**.

נטען כי בהתאם לספרות, האחריות הפלילית על תאגידים היא בעלת חשיבות רבה בהקשר לביצוען של עבירות כלכליות ואין די באחריות פלילית אך ורק לתאגיד אלא גם למבצעים הפיזיים של העבירות. לאור האמור נטען כי על אף שהנאשם 2 לא הורשע בהלבנת הון, החברות שבשמן הודה כן הורשעו והוא מנהלן הפעיל.

ב"כ הנאשם 1 הפנו לפסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת.

ביחס לחילוט נטען כי לנאשם 2 "לא תפסו שקל אחד", ולכן הטיילו על הנאשם 2 קנס סגור של 200,000 ₪, לעומת זאת לנאשם 1 הוסכם לחלט רכוש רב שהיה, ויתכן שגם מכאן נובעת המחשבה כי הנאשם 1 הינו דומיננטי יותר.

נטען כי יש לראות את חילוט הרכוש של הנאשם 1 כחלק מהענישה ולכן הקנס צריך להיות שונה מזה לו עתר ב"כ המאשימה.

לאור ההשוואה שנערכה בין הנאשמים, ובנסיבות העניין לרבות נושא החילוט והסכומים שחולטו, עתרו ב"כ הנאשם 1 לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-22 חודשי מאסר, ולמקם את עונשו של הנאשם 1 ברף התחתון של המתחם, ולהשית על הנאשם קנס סמלי.

נטען כי כתבי האישום נגד שני הנאשמים מתייחסים לתקופה שבין מאי 2012 לינואר 2016. "כאשר מבחינת הנאשם 1 בעצם עד היום הוא לא רק אומר שהוא לוקח אחריות, הוא נמצא במצב שהוא צריך לכלכל משפחה מורחבת, ואין נגדו חשדות. לעומת זה מנובמבר 2017 עד מאי 2018 הנאשם 2 הואשם בכתב האישום המצורף לגבי נאשמת 3. יש פרופורציה שצריך לעשות לגבי נושא השוויון."

ביחס לטענות שהועלו ע"י ב"כ הנאשם 1 השיבו ב"כ המאשימה - כי כתב האישום החדש שצורף לנאשמים 2 ו-3 הינו ביחס לתקופה שונה, לאחר כתב האישום בתיק זה. צוין כי ההפחתה של הסכום ל-10 מליון ₪ בכא/4 נעשה במסגרת הסדר הטיעון, ופרק ג' אליו הפנו ב"כ הנאשמים מתייחס לנאשמים 1, 3 ו-4 ולא מתייחס לנאשם 2. נטען כי חקירת הנכסים שנעשתה הינה רק ביחס לנאשם 1 ולנאשם 2 לא היתה זיקה בקשר לנכסים שנמצאו. בנוסף לנאשם 2 לא נמצאו נכסים נוספים. לבסוף נטען כי המילה דומיננטי נלמדת מכתב האישום בו הודה הנאשם 1.

הנאשם 1 אמר שמאחר והוא גר באשקלון היה קל לקחת לו את הרכוש, לעומת הנאשם 2 שמתגורר במזרח ירושלים "בשביל זה הם בחרו ליפול עלי לקחת כל מה ששייך לי". הנאשם 1 ציין כי הוא גר עם אביו המבוגר, שסובל ממחלה קשה "אני רוצה לגמור עם זה, משנת 2016 לא עושה כלום. אם מגיע לי עונש תתנו לי עונש זהו". הנאשם 1 טען למצבו הכלכלי הקשה, והבעיות המשפחתיות האישיות עימם מתמודד.

ב"כ הנאשם 1 הוסיפו וטענו כי הוגש תיק נוסף כנגד נאשם 2 ונאשמת 3, המייחס להם אי הגשת דוחות במועד לשנים 2017-2018. נטען כי להתפתחות זו יש השלכה לענין הטענה על דומיננטיות נאשם 1. ב"כ המאשימה השיב כי בתיק האמור קיימת חזקת החפות, והפנה לטיעונו הקודמים ולענין הדומיננטיות טען כי הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום.

טענות הצדדים - הנאשמים 2, 3, ו-4

10. ב"כ המאשימה חזרו על פרטי הסדר הטיעון שהוסכם בין הצדדים וציינו כי הנאשם 2 שילם את הסך של 200,000 ₪ ישירות לרשויות המס על חשבון המחדל.

ב"כ המאשימה הבהירו כי לאור התשלום נותרו הצדדים בחלופה הראשונה של ההסדר, ועתרו לאשר ולכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו והוא הטלת עונש מוסכם של 45 חודשי מאסר בפועל, קנס או ימי מאסר תמורתו, מאסר על תנאי והתחייבות בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

נטען כי השיקול הראשון שהנחה את המאשימה לקבלת ההסדר הוא הודאת הנאשם 2 בעובדות שני כתבי האישום בעניינו, כאשר הודיית הנאשם 2 בכתב האישום העיקרי באה בתחילת שמיעת פרשת התביעה (נשמעו 10 עדים מתוך 60), ובכתב האישום שצורף הודה הנאשם 2 בהזדמנות הראשונה, בטרם החלו הדיונים בו. נטען כי הודאתו של הנאשם 2 בשני כתבי האישום מהווה חיסכון בזמן שיפוטי, בזמנם של הצדדים והעדים שהיו אמורים להישמע ומלמדת על לקיחת אחריות מצדו.

נטען כי השיקול השני בקבלת ההסדר הינו הנכונות שהביע הנאשם 2 להסרה חלקית של המחדל וביצוע תשלום של 200,000 ₪ על ידו, ובנוסף העובדה כי לנאשם 2 אין עבר פלילי בעבירות מס.

נטען כי בשקלול נסיבות העניין, בשים לב לחלקו היחסי של הנאשם 2 בביצוע העבירות שאינו כולל עבירות של הלבנת הון, ובשים לב לכך שהנאשם 2 נעדר עבר פלילי בעבירות מס, הענישה המוצעת מהווה ענישה ראויה בנסיבות העניין.

נטען כי יש בהסדר טיעון זה איזון בין אינטרס הפרט לבין הכלל אשר מצדיק את קבלת ההסדר ע"י בית המשפט.

ביחס לרכיבי הקנס, מאסר על תנאי והתחייבות הותירו הצדדים את העניין לשיקול דעתו של בית המשפט. כך גם ביחס לקנס לנאשמות 3 ו- 4.

11. ב"כ הנאשמים 2, 3 ו- 4 עתר לאמץ את הסדר הטיעון שנחתם ונטען כי הינו לאחר הליך גישור ממושך. נטען כי הפסיקה הבהירה כי קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט בעת גזירת העונש, בשל הטעמים הקשורים לחשיבותו ומעמדו.

ב"כ הנאשמים 2, 3 ו- 4 טען כי אין להתעלם מהסדר טיעון המבוסס על תשתית עובדתית ראייתית ומשפטית שנבחנה ע"י התביעה ושימשה יסוד להסדר, והפנה לפסיקה לעניין זה. עוד טען כי הסדר הטיעון שהוצג משקף את כלל האיזונים שנבחנו ע"י הצדדים ועתר לכבדו.

צוין כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים 2, 3 ו- 4 התפרסו על פני השנים 2012-2018, ולאור הזיקה הישירה בין העבירות, יש לראות את כלל המעשים כאירוע אחד.

ב"כ הנאשמים הפנה לפסיקה, במסגרתה נקבע כי למרות מספר הרב של העבירות שנעברו במשך שנים, יש לקבוע כי מדובר במסכת אירועים אחת.

ביחס לנזק שנגרם בעבירות מס נטען כי אין צורך להכביר במילים והדבר ידוע לכל מי שעוסק במלאכה.

נטען כי מדובר בנאשם שניהל חברת בניה, קיבל חשבוניות שלא כדיון, התנהל בצורה שאינה נכונה, הודה וקיבל על כך אחריות.

נטען לנסיבותיו האישיות של הנאשם 2, לכך שהוא בן 50, נשוי ואב ל- 4 ילדים, ומקדיש את רוב זמנו לטיפול באמו החולה. נטען למצבו הרפואי ולטיפול הרפואי שקיבל.

נטען כי הנאשם 2 לקח אחריות מלאה על מעשיו, התייצב לכל הדיונים, הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, ומזמנה היקר של התביעה. נטען כי יש להעביר מסר בעניין זה של הקלה ועידוד לנאשמים אשר לוקחים אחריות על מעשיהם,

בפרט שמדובר בחיסכון של 60 עדים.

צוין כי הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, ללא הסתבכויות קודמות עם רשויות המס. נטען כי לאור חובותיו הרבים של הנאשם 2 ומצבן הכלכלי של החברות שהפסיקו לפעול, אין אפשרות ממשית שהנאשם יחזור להיות עוסק, וכל רצונו לאחר ריצוי העונש הוא לפתוח דף חדש ולשקם את חייו.

לעניין הסדרת המחדלים, עתר ב"כ הנאשם 2 לקחת בחשבון את המאמצים שעשה הנאשם לשלם את הסך של 200,000 ₪. נטען כי מדובר בסכום עצום לנאשם, שגייס את הכספים מסביבתו, ובסופו של יום הצליח בעמל רב לשלם את הסכום האמור.

לעניין הקנס נטען כי לאור סעיף 40(ח) לחוק העונשין ולאור הפסיקה, יש לקבוע את שיעור הקנס בהתאם ליכולתו הכלכלית של הנאשם. **"כפי שבית המשפט נוכח לדעת מצבו הכלכלי קשה, ואין להשית עליו עונש של קנס שלמעשה יהווה תקופת מאסר נוספת מעבר לתקופת המאסר שהושתה עליו".**

לעניין הקנס הפנה ב"כ הנאשמים 2, 3 ו- 4 לפסיקה ולטבלת פסיקה שערך, שם לדבריו הושתו קנסות מידתיים, ועתר להשית על הנאשם 2 קנס מידתי, תוך התחשבות בסכום ששילם, ולאפשר לו לשקם את חייו.

ביחס לראיות נוספות לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם 2 הבהיר ב"כ הנאשם כי תדפיס חשבון הבנק שהוגש נע/1 אלו כל הראיות שיש. צוין כי לנאשם אין כל נכס על שמו, ואין תיק על שמו בהוצאה לפועל ו/או הליך פשיטת רגל.

ביחס לנאשמות 3 ו-4 צוין כי הן לא פעילות, ואפשר להסתפק בקנס סמלי של 100 ₪

לאור האמור, עתר ב"כ הנאשמים 2, 3 ו- 4 לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ולהשית על הנאשם 2 עונש של 45 חודשים לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס מידתי נמוך ככל הניתן.

הנאשם 2 אמר שהוא מצטער וביקש רחמים **"מצטער שניהלתי חברה והלכתי לצ'אנז וניהלתי בית דפוס".**

הערכים המוגנים - מדיניות הענישה

12. בעניינו של הנאשם 1 כאמור הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו המאשימה תטען לעונש מאסר ברף עליון של 5 שנות מאסר בפועל, וב"כ הנאשם יטענו פתוח לעונש, ולרכיבים נוספים כאמור לעיל, לגביהם הטיעון פתוח.

זהו למעשה טווח ענישה מוסכם, שהוא תוצאת **"מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק..."** ע"פ 512/13 פלוגי נ' מ"י (4.12.2013). ביחס לשאלה האם יש צורך בקביעת מתחם עונש הולם כאשר נקבע טווח ענישה מוסכם, אפנה לע"פ 512/13 דלעיל בו צוטטה בהסכמה הגישה לפיה במקרים בהם קיים ספק אם הסדר עומד במבחנים אשר נקבעו לשאלת כיבוד הסדרי טיעון, אזי מצווה בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ואת העונש במסגרתו. משכך, קביעת מתחם במקרים אלו שמורה למקרים בהם קיים ספק.

עוד אפנה לע"פ 6943/16 גלקין נ' מ"י ואח' (28.1.2018), בו התייחסות ליחס בין הסדרי טיעון לתיקון 113

ולקביעת מתחם עונש הולם:

"יש להבחין בין מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט לבין טווח ענישה שעליו מסכימים הצדדים במסגרת הסדר טיעון ... הקשר בין תיקון 113 לבין הסדרי טיעון אינו ברור. די לומר כי התיקון אינו מתייחס למצב של הסדר טיעון... לטעמי, אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה כזה - להרחיב בקביעת המתחם."

לאור טווח הענישה המוסכם במסגרת ההסדר, אינני מוצא מקום לספק בכיבודו, ואין מקום לקביעת מתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם 1.

13. בעניינם של הנאשמים 2, 3 ו-4 הגיעו הצדדים להסדר במסגרתו הודו הנאשמים 2, 3 ו-4 בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/3) והובהר כי הודאת הנאשמות 3 ו-4 ניתנה באמצעות הנאשם 2. בנוסף הודה הנאשם 2 בשמו ובשם נאשמת 3 שהיא הנאשמת 1 בכתב האישום שצורף בת.פ. 21128-06-19, והעונש המוסכם מתייחס כאמור לשני התיקים יחד.

הוסכם על חלופות להסדר ולבסוף ישימה החלופה הראשונה במסגרתה הנאשם 2 שילם סך של 200,000 ₪ להסרה חלקית של המחדל, ויטלו עליו העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 45 חודשים, קנס לשיקול דעת בית המשפט או ימי מאסר תמורתו. ביחס למאסר על תנאי והתחייבות השאירו הצדדים לשיקול דעת בית המשפט. הוסכם כי על הנאשמות 3 ו-4 יוטל קנס לשיקול דעת בית המשפט וזאת בגין מכלול העבירות בהן יורשעו.

לאור הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, אשר אינני מוצא מקום לספק בכיבודו, אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם גם בעניינם של נאשמים אלו.

14. הנאשמים 1 ו-2 אשר היו מנהלים פעילים בנאשמות 3 ו-4, פעלו במשך תקופה של כ-3.5 שנים באמצעות חברות אלו לביצוען של עבירות רבות ע"פ חוק מע"מ, במסגרתן כללו הנאשמים בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות 3 ו-4, **חשבוניות מס פיקטיביות בסך כולל של 108,375,570 ₪ שהמע"מ בגין הינו 16,325,736 ₪ אותן ניכו בדיווחיהן התקופתיים של נאשמות 3-4 לרשויות המס.**

המדובר ב- 725 חשבוניות פיקטיביות בסך של מעל 108 מיליון ₪, בגין נוכה בכזב מע"מ בסך של מעל 16 מיליון ש"ח. על הענישה לשקף את מכלול הנסיבות של ביצוע העבירות - משכן, היקפן ותחכומן.

בנוסף פעל הנאשם 1 גם להוצאת חלק מהחשבוניות הפיקטיביות אשר נוכו, מבלי שקיבל אישור או היתר מבעלי אותן חברות, ומבלי שבוצעו העסקאות המפורטות בחשבוניות, אותן ניכו בין היתר, הנאשמים 1 ו-2 בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות 3 ו-4, **בסך כולל של 47,590,684 ₪ שהמע"מ בגין 7,203,770 ₪. בעשותו כאמור הוציא הנאשם 1, 149 חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות.**

הנאשם 1 ביצע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון בסך כולל של 10,000,000 ₪. יוער לעניין זה כי בכא/3 בו הודה

הנאשם 2 בשם החברות, נאשמים 2 ו- 4 סכום הלבנת ההון המצוין הינו 20,686,980 ₪, ובכא/4 המתייחס לנאשם 1, במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים, הופחת הסכום ל- 10,000,000 ₪. דהיינו החברות 3-4 הורשעו בסכום הלבנת ההון הגבוה. יש לציין כי הנאשם 2 לא הורשע בעבירות על פי חוק איסור הלבנת הון.

בנוסף לאמור, צורף כתב אישום בעניינם של הנאשמים 2 ו-3, אשר על פי האמור בו פעל הנאשם 2 באמצעות הנאשמת 3 במהלך תקופה של כ-8 חודשים, לביצוע עבירות רבות על פי חוק מע"מ, והנאשם 2 כלל בספרי הנה"ח של הנאשמת 3, חשבוניות מס פיקטיביות בסך כולל של 17,504,955 ₪, שהמע"מ בגין הינו 2,543,455 ₪ אותן ניכה בכזב בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת 3 לרשויות המס.

הנאשמים לא השיבו את הכספים אשר גזלו מהקופה הציבורית, למעט 200,000 ₪ אשר שולמו על ידי הנאשם 2, ולמעט החילוט אשר ניתן לראות בו סוג של השבה בעניינו של נאשם 1. כלל הסכומים בגין החילוט מהנאשם 1, לרבות שווי הדירה המחולטת, כפי שעולה מנספח 25 לכתב האישום וכפי שנטען בישיבת 17.5.20, הינו בסכום כולל של כ- 1.1. מיליון ₪.

רבות נפסק בדבר החומרה הרבה של עבירות המס ופגיעתן בחברה ובקופה הציבורית. הדברים יפים מקל וחומר כאשר מדובר במי אשר לא רק שאינו משלם את המס בו הוא מחויב, אלא נוקט במעשי מרמה מתוחכמים ומכניס לספריו חשבוניות פיקטיביות לצורך אי תשלום מס, ולצורך גזילת כספי ציבור, וכך פעלו הנאשמים.

שימוש בחשבוניות פיקטיביות איננו אך "עבירת מס". זו אינה אך השמטת הכנסה. זוהי מרמה של ממש, בדרגת החומרה הגבוהה ביותר של מרמה, והנאשמים גזלו במרמה, בפעילות לאורך שנים, מיליוני שקלים מהקופה הציבורית.

15. בביצוע העבירות ובאופן ביצוען פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירה על כספי הציבור, עקרון השוויון בנטל המס, שמירה מפני פגיעה בחברה ובקופה הציבורית ובשלטון החוק.

דבר חומרת עבירות המס, פגיעתן בחברה ובקופה הציבורית, והצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין, בא לידי ביטוי בשורת פסקי דין אשר הדגישו כי הצורך בענישת עברייני מס קשורה הן בשיקולי הרתעה, והן בחובה הקיימת כלפי כלל ציבור שומר החוק אשר תוצאת העבירות פוגעת גם בו, ואין המדובר רק במשמעות כלכלית, אלא גם בצורך להעברת מסר לישרי הדרך כי בית המשפט מגן על דרכם.

לעניין חומרת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל ר' ע"פ 3151/13 חליל עבדאללה נ' מ"י (24.4.2014), שם נקבע כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מס:

"...במעשיו פגע המערער הן בעקרון השוויון בין האזרחים והן בקופה הציבורית. בית משפט זה פסק לא פעם כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס, זאת בשל פגיעתן בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות".

עוד ר' רע"פ 1717/14 יאיר לזרוביץ נ' מ"י (30.3.2014) בו שוב צוינו חומרת עבירות המס, והמשקל המכריע אשר יש ליתן לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה:

"...נקבע לא אחת כי יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, היינו: פגיעה בקופת המדינה ובערך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם מס אמת. חומרה זו הובילה לגישה לפיה בעבירות המס יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי, ובכלל זה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם".

דבר חומרת עבירות המס ופגיעתן בחברה ובקופה הציבורית נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין. שוב ושוב נקבע קיומו של הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה של עברייני מס, תוך השוואת גוזל כספי הפרט לגוזל כספי הציבור, ותוך מגמה של החמרת הענישה.

ר' רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004):

"לא אחת עמד בית-משפט זה על החומרה הרבה של העבירות הכלכליות ופגיעתן הקשה במשק ובערך השוויון בעמידה בנטל המס. כן נקבע, כי כאשר מדובר בעבירות כלכליות, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד ואת יסוד ההתרעה הנדרש ביחס לביצועה. עוד נקבע, כי העונש ההולם עבירות פיסקאליות הוא עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריא וכן אין להסתפק בעבודות שירות".

רע"פ 1514/08 שאול שנהב נ' מדינת ישראל (21.7.2008):

"כאשר עסקינן בעברייני מס, אשר תקוותם היא להפיק רווח כספי, חשוב להטיל לצד הקנס, גם עונש של מאסר בפועל למען יידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר".

רע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ נ' מדינת ישראל, פד' נד (4) 529, בעמוד 535:

"עבירות אלה נועדו למנוע פגיעה בקופה הציבורית. אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות".

לחומרה של עבירות מס, לצורך בענישה מחמירה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריא, ולכך שיש להחמיר במקרים של גזילת כספי הציבור, אפנה גם לע"פ 522/82 סעיד בן מוחמד עאזם נ' מדינת ישראל, פד' לו (4) 411, בעמוד 414:

"בית-משפט זה, בפסיקה עקבית המתמשכת לאורך שנים, הדגיש וחזר והדגיש את החומרה היתרה, שיש לייחס לעבירות בניגוד לדיני המסים. השתרשה בתודעתם של אזרחים, הגונים ושומרי חוק בדרך כלל, כי לא הרי הדין הפיסקאלי כדין הנורמאטיבי הרגיל: לפגוע ברכושו של הזולת, לגזול את כספי הפרט - מעשים נפשעים הם,

ויש ליתן את הדין עליהם תוך מיצוי ובחומרה הראויה, אולם פגיעה בכספי המדינה תוך השמטת הכנסות ואפילו בסכומים ניכרים, הגם שיש בכך למעשה גזילת כספי הציבור, בעניינים אלו - שאני.

כנגד גישה נפסדת זו יצא דברו של בית-משפט זה לא אחת. כבר נאמר פעמים רבות, כי אין בין גוזל כספי הפרט לבין גוזל כספי הציבור ולא כלום. אלה גם אלה חטאם רב הוא, ואלה גם אלה ראויים, בנסיבות המתאימות, למיצוי הדין הן בעונשי מאסר ממשיים והן בקנסות כספיים מכבידים. יתרה מזו. הודגש, כי עברייני מס ראוי שיוקיעו אותם אל עמוד הקלון לא פחות מאותם עבריינים, החוטאים לחברה בפגיעה ברכוש הזולת ובגזילתו, שאותן הכול מגנים. כיוון שהמניע למעשים אלה הוא הרצון להפיק רווחים קלים על חשבון קופת המדינה. ובצע הכסף הוא ברקע המעשה, ראוי הוא, כי מי שהורשע בעבירות אלו לא יצא נשכר מפרי מעלליו. על-כן עונש הולם במקרים אלה הוא, בין היתר, קנס כספי בשיעור ניכר, שילמד את כלל הציבור, כי עבירות אלה אינן משתלמות גם מהבחינה החומרית."

לשיקול ההרתעה בעבירות מס כלכליות ר' ע"פ 6474/03 יוסף מלכה נ' מדינת ישראל, פד' נח (3) 721, עמוד 727:

"עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה, ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה מן הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית-המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה, לא ייתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית... בעניין דרכי הענישה בעבירות כלכליות עמד השופט ד' לזין במאמרו: "כאמור, גישת התגמול דהיום רואה להדגיש הסטיגמה שראוי להטביע בעברין למען יחוש בסלידת החברה כלפיו, על מנת שיוטבע בו אות קלון. הפסיקה חזרה והדגישה היבט זה, ככל שמדובר בעבירות פיסקליות, בעבירות מס-הכנסה, שבהן יש והחברה מתייחסת לעברין, לא כאל מי שחטא כלפיה, לא כמי שראוי לענישה של ממש, אלא כמי ש'התחלק', ובשל כך עליו לבוא על עונשו" (ראה ד' לזין "גוזרים את הדין" [7], בעמ' 187).

16. הוגשו כאמור שני כתבי אישום מתוקנים, האחר בעניינם של הנאשמים 2, 3 ו- 4 (כא/3) והשני בעניינו של הנאשם 1 (כא/4), כתבי האישום זהים פרט לסכום ששונה בעניינו של הנאשם 1, והופחת ל- 10,000,000 ₪ ביחס לעבירות הלבנת ההון. הפרק הראשון כולל שני אישומים, הראשון כנגד נאשמים 1, 2, 3 והשני כנגד נאשמים 1, 2, 4. הפרק השני כולל שני אישומים, שניהם כנגד נאשם 1 בלבד. הפרק השלישי ענינו הלבנת ההון ומתייחס לנאשמים 1, 3 ו- 4. כאמור נאשמים 2 ו- 3 צירפו כתב אישום נוסף.

אפנה להלן לפסיקה אשר התייחסה לעבירות דומות לאלו בהן הורשעו הנאשמים, ואולם הפסיקה ענינה נסיבות שונות, כפי נסיבות כל מקרה, ויש לאבחן את הנסיבות בהתאם לענייננו, ובהתאם למיוחס לכל נאשם בכתב האישום.

רע"פ 2627/18 יעקב ביטון נ' מ"י (5.7.2018) - המבקש והנאשמות 2-3, הורשעו לאחר ניהול משפט הוכחות, בביהמ"ש השלום, בביצוע שורת עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, ופקודת מס הכנסה. בנוסף למבקש, הועמדו לדין בכתב האישום שתי נאשמות נוספות, הנאשמת 2, והנאשמת 3, אותן ניהל המבקש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, מחודש פברואר 2011 ועד לחודש דצמבר 2012. מפרטי האישום הראשון עולה, כי המבקש והנאשמת 2 כללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2, חשבוניות פיקטיביות, בסכום של 557,535,596 ₪, אשר המע"מ בגין הינו בסך 81,362,091 ₪, המבקש והנאשמת 2 כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות הנ"ל בספרי הנהלת החשבונות של

הנאשמת 2, וניכו את מס התשומות בגין, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ. כמו כן, הם הכינו והחזיקו בפנקסיהם חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה כדין. האישום השני מייחס למבקש ולנאשמת 3 מעשים דומים ביחס לחשבוניות פיקטיביות בסך 19,483,410 ₪ אשר המע"מ בגין הינו בסך 2,687,367 ₪. מעובדות האישום השלישי עולה, כי המבקש והנאשמת 2 הוציאו לחברת "תזקיקים" 46 חשבוניות מס פיקטיביות בסכום כולל של 122,185,121, אשר המע"מ בגין הינו בסך 17,164,409 ₪; חברת "תזקיקים" רשמה את החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבוניות שלה, ניכתה אותן שלא כדין בדיווחיה התקופתיים, ובכך התחמקה מתשלום מע"מ בסכום האמור. מפרטי האישום הרביעי עולה, כי המבקש והנאשמת 2 הוציאו 17 חשבוניות פיקטיביות לחברת "מ.צ.ע.כ." בסכום של 68,630,370 ₪, אשר המע"מ בגין הינו בסך 9,660,553 ₪. בית משפט השלום סבר, כי יש לקבוע את מתחמי העונש ההולם כדלקמן: באישום הראשון ינוע המתחם בין 48 ל-84 חודשי מאסר בפועל; באישום השני יעמוד המתחם במנעד שבין 10 ל-14 חודשי מאסר בפועל; באישום השלישי ינוע המתחם בין 26 ל-48 חודשי מאסר בפועל; ובאישום הרביעי נקבע המתחם בתווך בין 16 ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד הוסיף בית משפט השלום וקבע, באשר לרכיב הקנס, כי המתחם בעניין זה ינוע בין 5 מיליון ₪ ל-15 מיליון ₪ והשית על המבקש 100 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וקנס בסך 5,000,000 ₪, או 24 חודשי מאסר תחתיו. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי (הרכב בו השתתף מותב זה), קיבל הסכמה להפחתה מסוימת במספר העבירות, לאור כך שבית משפט קמא הרשיע במספר עבירות גדול יותר בחלק מהעבירות, ואולם לא ראה הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט השלום. בית המשפט העליון דחה את בקשת ערעורו של המבקש תוך שהוסיף כי: **"לנוכח היקף וחומרת מעשיו של המבקש, והנזק הכלכלי הרב שהסבו מעשיו לקופת המדינה, העונש אשר הוטל עליו הינו ראוי ומאוזן (ראו והשוו, להחלטתי ברע"פ 7759/14 שבת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.12.2014))."**

יצוין כי מדובר במספר רב יותר של עבירות מבענינים של הנאשמים כאן, ובסכומים גבוהים יותר, וככלל היקף גדול יותר של מעשי עבירה, ויש לעשות את האבחנה המתאימה.

רע"פ 7759/14 שבת נ' מ"י (18.12.2014) - לאחר הליך הוכחות, הרשיע בית משפט השלום בבאר שבע את המבקש בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, כדלהלן: עבירה אחת לפי סעיף 117(א)(1); ארבע עבירות לפי סעיף 117(א)(2); שתי עבירות לפי סעיף 117(א)(3); 212 עבירות לפי סעיף 117(א)(5); 10 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1); 7 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5); ו - 450 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1). בנוסף, הורשע המבקש בעבירות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש]: 392 עבירות לפי סעיף 220(4); 392 עבירות לפי סעיף 220(5); ושלוש עבירות לפי סעיף 216(4). בסך הכל, הורשע המבקש בכ-1,500 עבירות, מרביתן בנסיבות מחמירות, כאשר סכום המע"מ הנובע מהן מתקרב לסכום של 20 מיליון ש"ח, ולעניין מס הכנסה עומד ההיקף הכספי על כ-93 מיליון ש"ח. על המבקש הושתו העונשים הבאים: 8 שנות מאסר, לריצוי בפועל; וקנס בסך 2,000,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את תקופת המאסר לריצוי בפועל על שש וחצי שנים. יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש תוך שציין כי: **"אשר לעונש שהושת על המבקש, הרי שכאמור לעיל, לא מצאתי עילה להתערב בו. ככלל, פעילות עסקית שיטתית למטרת העלמת מס, בהיקף של עשרות ומאות מיליוני שקלים, תוך פגיעה חמורה בקופה הציבורית, גוררת ענישה מחמירה, לרבות עונש מאסר ממושך, לריצוי בפועל (השוו לע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקאות 107-113 לפסק-דין (11.9.2014)).** לשלמות התמונה יצוין, כי בית משפט השלום גזר על בראנס 11 שנות מאסר לריצוי בפועל, ובית המשפט המחוזי העמיד תקופה זו על תשע וחצי שנות מאסר, כך שגם עריכת השוואה בין עונשו של המבקש לבין

העונש שהושת על בראנס, איננה תומכת בהקלה נוספת בעונשו של המבקש.

גם כאן ההיקפים גבוהים מבעניינו, ואולם ניתן ללמוד על ענישה מחמירה בפרט כאשר מדובר בפעילות עסקית שיטתית, וכך הוא בענינם של הנאשמים - בפעילות של שנים, באופן שיטתי ובמרמה, גוזלים הם מיליוני ₪ מהקופה הציבורית.

רע"פ 6640/14 פלוני נ' מ"י (13.10.2014) - בית משפט השלום הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, בהזדמנויות שונות, וכן בעבירות נוספות לפי סעיף 117 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ), אשר בעטיין עלה בידי המבקש (והחברות שהוא היה המנהל הפעיל שלהן ובעל השליטה בהן) להתחמק מתשלום מס בסכום כולל של 3,194,696 ש"ח. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל והשית על המבקש 40 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 300,000 ש"ח. ערעורים הדדיים שהוגשו על פסק הדין נדחו על ידי בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש תוך שציין כי: **"העונש שהושת על המבקש, הולם, לפיכך, את מעשי העבירה שבביצועם הוא הורשע - עבירות אשר בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן ועל הצורך בענישה מרתיעה כלפי מי שמבצען, ואין לומר כי הוא חורג ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה בנסיבות העניין (ראו והשוו, לאחרונה: ע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.9.2014))."**

מדובר בהיקף עבירות וסכומים קטן משמעותית מבעניינו, והענישה אשר הוטלה כללה מאסר נמוך ב - 5 חודשים מההסדר בעניינו של נאשם 2, וב - 20 חודשים מההיקף העליון של טיעוני המאשימה בעניינו של נאשם 1. נזכיר כי בעניינו רק באישומים אשר בפרק הראשון לכתב האישום, מדובר ב למעלה מ - 108 מיליון ₪ של חשבוניות פיקטיביות אשר נכללו בספרי נאשמות 3-4, והמע"מ בגינם הינו למעלה מ - 16 מיליון ₪. ויש להוסיף לכך את האישומים והעבירות הנוספות של נאשם 1 בכתב אישום זה, ולנאשם 2 את העבירות בכתב האישום המצורף בעניינו.

בע"פ 3151/13 חליל עבדאללה נ' מ"י (24.4.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דוחות הכוללים ידיעה כאמור; הוצאת חשבוניות מס או מסמכים הנחזים כחשבוניות מס מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה בגין; ושימוש במרמה או תחבולה, לפי סעיפים 117ב(1) ביחד עם סעיפים 117ב(3) ו-117ב(3)ב(3), ביחד עם סעיף 117ב(2) לחוק מע"מ. כמו כן הורשע בהכנה וקיום של פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיפים 224 ו-225 לפקודת מס הכנסה. כן הורשע המערער בעבירה של זיוף מסמך, לפי סעיף 418 לחוק העונשין. המערער הורשע גם בעשיית פעולה ברכוש במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את מהותו ועשיית פעולה ברכוש אסור, עבירות לפי סעיפים 3א ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. על-פי כתב האישום המתוקן, המערער הקים רשת של חברות ויחידים שעסקו בהפצת חשבוניות מס כוזבות, מסר את חשבוניות המס הכוזבות ללקוחות שגייס, כלל אותן בספרי הנהלת חשבונותיו ובפנקסיהם של התאגידים ודיווח על מאות חשבוניות כוזבות בדוחות התקופתיים שהוגשו לרשות המסים בסכום שהמס הגלום בהם מגיע לפחות לסך של 4,557,725 ש"ח. עוד על פי כתב האישום, המערער זייף חשבוניות שנחזו להיות חשבוניות מס על מנת להקטין תשלומי מס של תאגידים שבשליטתו ואף זייף אישורי ניכוי מס במקור ומסמכים נוספים של חברות פעילות שלא היה לו כל קשר עמן, ועשה במסמכים אלה שימוש ללא אישור של

מורשי החברות הפעילות. המערער כלל את חשבוניות מס התשומה הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות של התאגידים שבשליטתו ודיווח עליהן בדו"חות התקופתיים לרשויות המסים. המס הגלום בסך החשבונות שהנאשם זייף וכלל בדו"חות מגיע לסך של 3,787,413 ש"ח. בהסדר הטיעון נקבע כי המשיבה תטען לעונש מאסר בפועל ברף עליון של 45 חודשים, והמערער יטען למאסר ברף נמוך של 36 חודשים והושת על המערער עונש של 42 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 100,000 ש"ח או 10 חודשי מאסר תמורתו. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שציין כי: **"במעשיו פגע המערער הן בעקרון השוויון בין האזרחים והן בקופה הציבורית. בית משפט זה פסק לא פעם כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס, זאת בשל פגיעתן בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות. מדיניות זו נועדה לשמש אמצעי מרתיע מהישנותן של עבירות כגון אלה.... עוד נקבע בפסיקה כי בעבירות אלה, באיזון בין שיקולי ההרתעה לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לתת משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה."**

מדובר בהסדר ולפיכך קיים קושי ללמוד מהענישה במסגרתו, אולם ניתן לראות כי מדובר במעשים בהיקף קטן משמעותית מעניינם של שני הנאשמים כאן, והוטלה ענישה הקרובה לענישה בהסדר בענינו של נאשם 2, וב - 18 חודשים פחות מהרף העליון בענינו של נאשם 1.

ברע"פ 1717/14 **יאיר ליזרוביץ נ' מ"י** (30.3.2014), הורשע המבקש בביצוע עבירות מס רבות בכך שהוציא 291 חשבונות פיקטיביות בסך כולל של כ - 32 מיליון ₪, וסכום המס הגלום בהן היה 4.5 מיליון ₪. העבירות בוצעו במשך כשלוש שנים. בבית משפט השלום נגזר על המבקש 18 חודשי מאסר וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והענישה הוחמרה ל - 30 חודשי מאסר, בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה, למרות נסיבותיו האישיות של המבקש ונקבע כי חומרת עבירות אלו הובילה לגישה לפיה בעבירות המס יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי, ובכלל זה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. (כמצוטט לעיל).

יש לציין כי ברע"פ 1717/14 מדובר בהיקף וסכומים קטנים משמעותית מבעניינו.

ברע"פ 5064/14 **רבחי נתשה נ' מ"י** (22.7.2014), חזר בית המשפט על הגישה העקרונית ביחס לעבירות המס תוך ציטוט רע"פ 1717/14 דלעיל, ושם היה מדובר בעונש מאסר של 22 חודשים, כאשר מדובר היה בעבירות מס רבות שבוצעו בהיקף נרחב במהלך השנים 2007 - 2008, כאשר נגזל מהקופה הציבורית סכום של 1.7 מיליון ₪.

ברע"פ 3446/18 **חרחש נ' מ"י** (19.6.2018) הורשע המבקש בשורה ארוכה של עבירות לפי פקודת מס הכנסה (נוסח חדש) וחוק מע"מ וכן הפרת הוראה חוקית. ניתן ללמוד כי מדובר היה בהשמטת הכנסות וביצוע עבירות כאמור, בין השנים 2006 - 2012, כאשר נקבע כי היקף ההכנסות הכולל שהושמט הינו בסך 20 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 4 ל - 8 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 6 שנות מאסר, וקנס בסך 750,000 ₪. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור בה נקבע:

"בית משפט זה עומד באופן עקבי על הצורך בענישה משמעותית בגין ניהול פעילות עסקית שיטתית למטרת העלמת מס בהיקפים משמעותיים, תוך פגיעה חמורה בקופה הציבורית (וראו ע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 11.9.2014); רע"פ 7759/14 שבת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.12.2014)). בהתחשב בטיב העבירות ולנוכח נסיבות ביצוען, ובכלל זה משך הזמן שבו בוצעו העבירות וכן התחכום והשיטתיות שבהם בוצעו, לא מצאתי כי המתחם שנקבע סוטה לחומרה מן הענישה המקובלת בנסיבות דומות עד כי יש להתערב בו."

מהפסיקה דלעיל ניתן ללמוד על ענישה מחמירה וקנסות גבוהים גם לעבירות בהיקפים נמוכים משמעותית מבענינים של הנאשמים כאן.

הנאשם 1 - העבר הפלילי ותסקיר שירות המבחן-

17. הנאשם 1 יליד 1973 ולחובתו עבר פלילי (תע"1) בעבירות הבאות: הסעה ברכב תושב זר השוהה שלא כדין (2002), הוצאת חשבונות מס באיסור או ללא זכות (2001), הסעה ברכב תושב זר השוהה שלא כדין (2 עבירות - 2005), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, הפרת הוראה חוקית, שיבוש מהלכי משפט, שימוש במסמך מזויף והעברת תעודה לשם התחזות (2010).

הנאשם 2 יליד 1969 והוא נעדר עבר פלילי.

18. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר שירות מבחן הסוקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות אשר חלקן לא יפורט מפאת צנעת הפרט.

מהתסקיר עולה כי הנאשם 1 נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאי 12-19 שנים, ולדבריו מאז מעצרו בתיק זה מנהל חנות ועובד בה עם בנו (שירות המבחן ציין כי לא הוצג אישור).

צוין כי הנאשם 1 סיים לדבריו 12 שנות לימוד ותוארה ילדותו והשתלבותו התקינה במערכת החינוך. בהמשך השתלב בעבודות שונות ובשנת 2000 פתח חברה פרטית והעסיק עובדים, עד לשנת 2004 במהלכה חווה הנאשם 1 משבר כלכלי, והסתבך בפלילים. הנאשם 1 מסר כי הסדיר חובותיו ופתח חברה קבלנית נוספת, משנת 2005 עבד בחברת טי סאן עד לשנת 2016. שירות המבחן ציין כי התקשה להבין מדברי הנאשם 1 מה מעמדו בחברה זו, לאור דברים סותרים שמסר הנאשם 1 בשיחה עימם.

תוארה משפחת מוצאו של הנאשם 1, ותפקוד משפחתי תקין, לכידות ועזרה הדדית המאפיינת לדבריו את חברי המשפחה ואת מעמדה המכובד של משפחתו.

צוין רישומו הפלילי של הנאשם 1 בגין ריצה עונשי מאסר, ולדבריו שוחרר ממאסר אחרון בשנת 2011. שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 מקשר עבירותיו לעבודתו כקבלן, והתרשם כי הנאשם 1 משווה להתנהלותו מאפיינים מקריים, נסיבתיים שאינם מאפיינים את מהלכיו בדרך כלל, תוך נטייה להדגיש חלקים מתפקדים באישיותו ולצמצם מידת מעורבותו ואחריותו.

בהתייחס לעבירות בתיק פלילי זה, נכתב כי הנאשם 1 מצמצם בהסבריו, ולא ראה קשר בין מעשים אלו לבין מעשי מרמה עליהם נשפט בעברו, ומדבריו עלה כי הוא לא רואה תכונות אישיות או דפוסים שהובילוהו להליך פלילי זה.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות תפקוד תקינות בבסיסן, אשר במהלך חייו עד כה אופיין במאמצים שערך לביסוס מעמדו הכלכלי. עוד התרשם כי הנאשם 1 רואה חשיבות רבה במעמדו הכלכלי ולצורך כך יגמיש גבולות החוק ויפעל על מנת לשפר מעמדו גם במחיר התנהגות עוברת חוק. שירות המבחן ציין כי בשיחה עמו הדגיש הנאשם 1 חלקיו המתפקדים תוך שהוא מתקשה לבטא מצבי פגיעות באופן אשר הקשה על שירות המבחן לקבל תמונה מקיפה יותר אודות מצבו ועולמו הרגשי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 אינו מפנים את חומרת מעשיו, מתקשה להבין את הבעייתיות שבהם ולהביע חרטה על מעשים אלו.

כגורמי סיכון לקח שירות המבחן בחשבון את קשיי הנאשם 1 בלקיחת אחריות מלאה על אירועים אלו את התייחסותו המצמצמת לאירועים שתוארו, ואת עברו הפלילי שבחלקו אף ביצע עבירות עם אופי מרמתי. בנוסף לקח בחשבון את ההתרשמות כי לצורך השגת רווח כלכלי עשוי הנאשם 1 להגמיש גבולות החוק, את העדר גילוי חרטה או הפקת לקחים מאירועים אלו, ואת ההתרשמות כי הנאשם 1 משתמש בעיוותי חשיבה ותפיסה על מנת לנתק עצמו ממעשים אלו ולתת להם לגיטימציה, מה שלהערכת שירות המבחן מגביר הסיכון בעניינו של הנאשם 1 לחזרה על מעשים דומים בהמשך חייו.

כגורמי סיכוי לקח שירות המבחן בחשבון את יכולתו של הנאשם 1 לתפקוד כלכלי ועצמאי, ובשקלול האמור העריך שירות המבחן כי עונש מוחשי יכול להוות בעבור הנאשם 1 מסר הרתעתי.

ביחס לנאשם 2 לא הוגש תסקיר שירות מבחן, והנאשם 2 נעדר עבר פלילי.

הענישה

19. ההסדר כאמור ביחס לנאשם 1 כולל טווח ענישה אשר בחלקו העליון הינו 5 שנות מאסר וכן קנס לגביו טיעון חפשי. ביחס להטלת מאסר על תנאי והתחייבות השאירו הצדדים עניין זה לשיקול דעת בית המשפט. ב"כ המאשימה טענו כי ענישה של 5 שנות מאסר היא מידתית והולמת, כך שענישה נמוכה ממנה תהיה בלתי מידתית, ובעלת אלמנט הרתעתי שלילי.

ביחס לנאשם 2 טענו ב"כ המאשימה כי הסדר הטיעון כלל ענישה מוסכמת של 45 חודשי מאסר בפועל ביחס לביצוע עבירות מס בלבד, ללא עבירות של הלבנת הון ובהיקף נמוך יותר מזה שביצע הנאשם 1.

לאור האמור, נטען כי הטלת ענישה אשר תפחת מ-5 שנות מאסר לנאשם 1 תהיה בלתי הולמת, ולא פרופורציונאלית בהשוואה לנאשם 2. ביחס לקנס עתרו ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 1.7 מיליון ל- 3.4 מיליון ₪, ועתרו להשית על הנאשם 1 קנס ברף העליון של המתחם.

מנגד עתרו ב"כ הנאשם 1 להשית על הנאשם 1 עונש ברף התחתון של המתחם לו עתרו, היינו 9 חודשי מאסר ולהשית על הנאשם 1 קנס סמלי, עוד טענו רבות להעדר שוויון בין הנאשמים 1 ו-2 ביחס להסדרי הטיעון והענישה והכל כמפורט בטענותיהם לעיל.

הנאשם 1 כאמור הודה בכתב אישום מתוקן בראשיתה של פרשת ההגנה, לקח אחריות על מעשיו, והוסכם כי יחולט הרכוש המפורט בנספח 25 לכתב האישום, פרט לדירה אחת ולרכב, ואולם הנזק כאמור שנגרם לקופת המדינה עודנו עצום.

שירות המבחן מעריך כי עונש מוחשי יכול להוות בעבור הנאשם 1 מסר הרתעתי. לנאשם 1 גם עבר פלילי הכולל ביצוע עבירות מרמה, בגין נשפט הנאשם ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

מטעם הנאשם 1 הוגשו מסמכים רפואיים ביחס לבנו של הנאשם 1 (נע/1) ומסמכים רפואיים ביחס לאביו של הנאשם 1 (נע/2). כמו כן, בפתח הדיון היום פורטו נסיבות הקשורות למצבה הרפואי של רעייתו של הנאשם 1.

במכלול הנסיבות האמורות, וכן לאור עברו פלילי של הנאשם 1, אינני מוצא כי מדובר ברף ענישה מחמיר, ואולם מצאתי לנכון לרדת במעט מהרף העליון בטווח הענישה המוסכם, וזאת לאור עיקרון אחדות הענישה והעונש שהוסכם בעניינו של הנאשם 2.

20. תחילה לעיקרון אחדות הענישה, אל מול עיקרון הענישה האינדיבידואלית -

הענישה הינה אינדיבידואלית ומשמשים בה, בכל מקרה לפי נסיבותיו, שורת שיקולים, והענישה היא תוצאת שקילתם ומתן המקום הראוי לכל אחד מהם בנסיבות כל מקרה, לעיתים תוך פשרה ביניהם, ולעיתים תוך העדפת שיקולים מסוימים על פני אחרים. ר' ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מ"י פ"ד נד(1) 350 בעמ' 354-5 "ענישת עבריינים אינה עניין מכני. לא ראוי להטיל גזרי דין לפי תעריפים... קביעת העונש צריכה להיעשות תוך התחשבות במכלול מטרות הענישה ... על בית המשפט לתת למטרות הענישה השונות משקל יחסי ההולם את נסיבות המקרה המסוים ואת הנאשם המסוים שבפניו, ולאזן ביניהם".

עוד ר' ע"פ 8164/02 פלוני נ' מ"י פ"ד נח(3) 577 בעמ' 583-4: "... כמובן, כל נאשם ונסיבותיו הוא, כאשר כל נאשם והשיקול של הרכיבים השונים לגביו. זהו עיקרון הענישה האינדיבידואלית..."

עיקרון הענישה האינדיבידואלית הינו עיקרון מרכזי בתורת הענישה, ותיקון 113 לא התיימר לבטלו ואף לא לצמצמו.

במתח אשר בין עיקרון הענישה האינדיבידואלית לבין עיקרון אחדות הענישה, גובר הראשון.

זאת ועוד, בחינת עיקרון אחדות הענישה, הינה בחינה מהותית ולא טכנית, והענישה אינה נקבעת אך לאור בחינת העבירות עצמן, אלא גם הנסיבות המסוימות של ביצוען, ולצד זאת מכלול הנסיבות של הנאשם.

לעניין עיקרון אחדות הענישה אל מול בחינת נסיבותיו של כל נאשם, ר' ע"פ 5195/11 קריניאן נ' מ"י (28.3.2012) שם נפסק:

"ודוק, עיקרון אחדות הענישה איננו כלל הכרעה סופי ומוחלט, מין "סרגל מכאני" שממנו אין לסטות... אין לבצע פעולת "העתק - הדבק" מנאשם בתיק אחד לנאשם בתיק אחר, רק בשל עיקרון אחדות הענישה. שומה על בית המשפט לשקול היטב את הנסיבות המיוחדות של כל נאשם ונאשם, על מנת לחתור לענישה ההולמת את העבירה על פי אמות המידה המקובלות במשפטנו".

עוד ביחס לעיקרון אחידות הענישה ר' ע"פ 3117/12 ארביב נ' מ"י (6.9.2012):

"... עיקרון אחידות הענישה אינו חזות הכל ומלאכת קציבת העונש אינה בגדר תרגיל מתמטי".

עוד לעניין זה ר' ע"פ 7924/12 הרצריקן נ' מ"י (11.2.2013) שם התייחס בית המשפט גם לעניין מעורבים אחרים באותה פרשה, וקבע:

"מלאכת הענישה אינה מדע מדויק. איננו עוסקים בחילוק והכפלה מתמטיים בין עונשו של נאשם אחד למשנהו, אלא בוחנים את מכלול הנסיבות והשיקולים הרלבנטיים ונותנים לכל רכיב ורכיב את משקלו הראוי. מובן שבית המשפט עורך השוואה בין נאשמים שונים, השותפים לאותו אירוע עברייני, ואולם מלאכת ענישתם אינדיבידואלית היא ונעשית על סמך שיקולים אישיים הקשורים בכל נאשם בנפרד, כגון מידת תרומתם ומהות תפקידם באירוע העברייני, נסיבותיהם האישיות, יכולתם להשתקם וכיוצא באלה שיקולים רלבנטיים לעונש. כאמור, לא מדובר בחישוב אריתמטי מדויק אלא בגיבוש תמונה כוללת, המתקבלת לגבי כל נאשם ונאשם בנסיבותיו הוא".

קיים קושי להסתמך על ענישה המוסכמת בהסדר טיעון לקביעת ענישה ראויה בעניינו של אחד, לאור השיקולים האינדיבידואליים אשר באו, מטעם שני הצדדים, בעניינו של אחר.

אפנה לרע"פ 9/08 סעיד חוסרי נ' מ"י (7.1.2008) - שם הגיעו הצדדים להסדר טיעון אשר כלל טווח ענישה מוסכם במסגרתו הגבילה המאשימה עצמה לעונש מאסר מסוים, ונטען ע"י המבקש כי עונשו חמור בהשוואה לעונש שהוטל על אחר אשר אף צירף תיק נוסף. בית המשפט העליון קובע כי עונשו של האחר היה מוסכם, במסגרת הסדר טיעון, ולפיכך, יש לאבחן בין חלקו של המבקש לחלקו של האחר, וכך נפסק, גם תוך התייחסות לעיקרון השוויון:

"עוד טוען ב"כ המבקש, כאמור, כי עונשו של המבקש חמור בהשוואה לעונש שהוטל על בנו, הגם שהבן צירף תיק של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי. טענה זו דינה דחייה. אשר לעיקרון השוויון בין הנאשמים, לא אחת נקבע ע"י בית משפט זה, כי: "עקרון השוויון ואיסור על אפליה בין נאשמים איננו עיקרון על שיש לו מעמד בכורה בכל מקרה, אלא שומה לאזנו כנגד שיקולים חשובים אחרים ולהעריך את משקלו בהתאם..." בענייננו, באתי לכלל דעה, כי יש לאבחן בין חלקו של המבקש לבין חלקו של הבן במיוחד לאור העובדה, כי עונשו של הבן נגזר במסגרת הסדר טיעון, כשהעונש שהוטל עליו - שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות - היה מוסכם".

21. הנאשמים ביצעו משך שנים שורה ארוכה של עבירות בהן גזלו במרמה מהקופה הציבורית מיליוני ש"ח.

מדובר במאות רבות של עבירות, ובסכומים גדולים ביותר. בנסיבות חמורות אלו של ביצוע העבירות, הרי שהשיקולים המרכזיים בענישה צריכים להיות שיקולי ההרתעה והגמול.

הנאשמים במעשיהם פגעו פגיעה קשה ורחבת היקף בקופה הציבורית, במרמה ולאורך שנים, באופן שיטתי ומתוחכם.

מעל 108 מיליון ₪ של חשבוניות פיקטיביות ומעל 16 מיליון ₪ מע"מ שנגזל מהקופה הציבורית, ולכך יש להוסיף את העבירות הנוספות באישומים האחרים ובכתב האישום המצורף, כל אחד על פי עניינו.

אין אלא לקבוע כי ההסדר בעניינם של שני הנאשמים 1 ו- 2 מקל עימם. זה ברף העליון אשר המאשימה טוענת לו, וזה בענישה המוסכמת.

הענישה לפעילות שיטתית, מרובת שנים וכה גדולה בסכומים, חייבת להיות משמעותית.

22. כאמור, בעניינו של הנאשם 1 במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה בטיעוניה ל-5 שנות מאסר, ואילו ביחס לנאשם 2 הסדר הטיעון כולל ענישה מוסכמת של 45 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 1 הורשע גם בעבירות של הלבנת הון והוצאת חלק מחשבונות המס הפיקטיביות אותן ניכה כאמור. בכך יש לקבוע כי למעשים החמורים המשותפים שביצעו שני הנאשמים במסגרת הפרק הראשון על שני האישומים אשר בו, מתווספים מעשים חמורים נוספים על ידי הנאשם 1, של הוצאת חשבונות פיקטיביות רבות, 149 חשבונות פיקטיביות, בסכום כולל של מעל 49 מיליון ₪, בגין המע"מ הינו מעל 16 מיליון ₪.

בנוסף, לנאשם 1 עבר פלילי, אשר הגם שהעבירה האחרונה בו בוצעה ב- 2010, הוא בחלקו רלוונטי.

מנגד, הנאשם 2 צירף כתב אישום נוסף במסגרתו כלל הנאשם 2 בספרי הנה"ח של הנאשמת 3, חשבונות מס פיקטיביות בסך כולל של 17,504,955 ₪, שהמע"מ בגין הינו 2,543,455 ₪ אותן ניכה בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת 3 לרשויות המס.

אינני מוצא כי יש לערוך השוואה מתמטית ועל פיה לגזור את העונש. בענישה שיקולים רבים, ומדובר גם בסוגים שונים של עבירות.

מחלוקת בין הצדדים ביחס לשאלה אם הנאשם 1 הינו הדומיננטי מהשניים - עיון בכתב האישום המתוקן מביא למסקנה כי אכן הנאשם 1 ביצע עבירות רבות יותר, הן מבחינת מספרן והן מבחינת סוגן, ובהיבט זה הינו דומיננטי יותר, שכן עבירותיו אלו גם שירתו ביצוע עבירות במשותף, עם הנאשם 2. הנאשם 1 הוא אשר הוציא חלק מהחשבונות הפיקטיביות אשר נוכו לבסוף, והוא אשר ביצע עבירות על חוק איסור הלבנת הון. הנאשם 2 לא ביצע עבירות אלו.

כמו כן, ביחס לטענה כי הנאשם 2 הודה בשמן של הנאשמות 3 ו-4 במיוחס להן בכתב האישום המתוקן (כא/3) לרבות בפרק הלבנת ההון בו הואשמו יחד עם הנאשם 1, בכך לא מצאתי מקום להשוואה בין נאשמים 1 ו- 2. נאשם 2 לא הורשע בעבירות אלו. וכל שבפנינו הינו כתב האישום המתוקן.

על הענישה בעניינו של נאשם 1 להיות גבוהה מהענישה בעניינו של נאשם 2, בהינתן מכלול העבירות והנסיבות המפורטות לעיל, לרבות העבר פלילי.

מנגד, יש לתת משקל מסויים לעיקרון אחדות הענישה, ולאורו, סבורני כי 15 חודשי מאסר הינם הפרש אשר יש לצמצמו מעט.

יודגש כי הענישה של 5 שנות מאסר בגין מכלול העבירות אשר ביצע הנאשם 1, בהיקפן, ריבויין ותחכומן, אינה ענישה מחמירה, והנימוק העיקרי לירידה מעט מתחת לרף העליון הינו עיקרון אחדות הענישה.

לאור משך השנים, ריבוי העבירות והסכומים אשר גזל נאשם 1 מהקופה הציבורית, מדובר בענישה אשר יש בה אף כדי

הקלה עימו. הנאשם 1 גזל מיליוני שקלים מהקופה הציבורית והוא אינו משיבם.

הבאתי במסגרת השיקולים גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, ואת לקיחת האחריות. הנאשם 1 הגיש מסמכים רפואיים המתייחסים לבנו (נע/1) וביחס לאביו (נע/2). גם כאשר מובאים בשיקולים נסיבותיו האישיות של הנאשם, והדברים העולים מהמסמכים שהגיש, אינני סבור כי המשמעות הינה הענישה הנטענת ע"י ב"כ הנאשם 1, ואף לא קרוב לכך. מכל מקום גם נסיבות אלו מובאות במסגרת השיקולים לקביעת הענישה של הנאשם 1, אך משקלן אינו המרכזי. יש לתת משקל משמעותי לצורך בענישה המדגישה את שיקולי ההרתעה והגמול.

הנאשם 1 והנאשם 2, והחברות נאשמות 3-4, פגעו קשות בקופה הציבורית, וגזלו בכזב מהציבור מיליוני שקלים. מי מהם לא השיב לקופה הציבורית את הכספים שגזלו, והתשלום ששילם הנאשם 2 כמו גם החילוט מהנאשם 1, מהווים אך השבה פעוטה ושולית יחסית לסכומי העתק שלקחו הם במירמה מהקופה הציבורית.

23. כאמור בענינים של הנאשמים 2, 3 ו-4 הגיעו הצדדים להסדר במסגרתו הוסכם בחלופה הראשונה אשר היא הישימה כעת, כי הנאשם 2 ישלם סך של 200,000 ₪ להסרה חלקית של המחדלים, ויטל עליו מאסר בפועל למשך 45 חודשים, לצד קנס, מאסר מותנה והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

הנאשם 2 הודה כאמור בכתב האישום המתוקן, לקח אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה, והוא נעדר עבר פלילי. מטעם הנאשם 2 בראיות לעונש מסמך לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם 2 (נע/1) ומסמך רפואי ביחס לאמו של הנאשם 2 (נע/2).

לאחר שנשקלו הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות ביצוע העבירה, העבירות, היקפן וחומרתן, הענישה המוסכמת ונסיבותיו האישיות של הנאשם 2, וכל אלו בהתאם לכללים בהתייחסות להסדרי טיעון, אני מוצא כי יש לכבד את ההסדר.

מדובר בהסדר אשר מקל עם הנאשם 2. מדובר בסדרה ארוכה של עבירות מס חמורות ביותר, בהיקפים גדולים, והפגיעה בערכים המוגנים הינה פגיעה משמעותית. הנאשם 2, פגע באופן קשה בקופה הציבורית.

הגם שהענישה מקלה, סבורני כי עדיין עומדת היא במבחנים שנקבעו ביחס להסדרי טיעון. בשיקולים לכיבוד ההסדר הובאו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם 2 והיעדר עבר פלילי, לצד קבלת האחריות.

24. **ביחס לקנס** - מדובר בעבירות כלכליות של גזילת כספי ציבור במרמה, לאורך זמן ובהיקפים גדולים.

עבירות מסוג זה מחייבות ענישה כלכלית מחמירה לאור הבסיס הכלכלי שלהן, ולמניעת טובת הנאה ממעשה העבירה. כפי שניתן לראות בפסיקה דלעיל, מוטלים קנסות משמעותיים.

לענין הטלת קנסות משמעותיים על מי שהורשעו בעבירות כלכליות אפנה לע"פ 8465/15 ג'קי בן זקן נ' מ"י (12.9.2016) בו נפסק:

"בית משפט זה פסק לא אחת כי מן הראוי להטיל קנסות משמעותיים על מי שהורשעו בעבירות כלכליות. על התכלית שנועדה מדיניות זו לשרת עמד בית המשפט, בין היתר, בע"פ 7159/13 ברזילי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.3.2015) (להלן: עניין ברזילי) בציינו כי "מדיניות הענישה הנוהגת הנוגעת לקנס כספי

[...] אמורה להגשים את התכלית של מניעת כל טובת הנאה ממעשה העבירה, ואף יצירת מצב לפיו ביצוע העבירה לא יהא כדאי כיוון שהעברין צפוי לכך שייפגע בכיסו אף מעבר לשוויה של טובת ההנאה שצמחה לו בעבירה" (שם, בפסקה 10; כן ראו: ע"פ 7068/06 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ, [פורסם בנבו] בפסקה 14 (31.5.2007) (להלן: עניין אריאל); עניין הורוביץ, בפסקה 342). מדיניות זו יש ליישם גם כאשר הקנס מוטל לצד עונש מאסר (ראו למשל: ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); עניין הורוביץ, שם; עניין אריאל, שם).

ענישה כלכלית בדמות קנס במסגרת עבירות אלו, ובפרט בנסיבות ביצוען ע"י הנאשמים, הינה מחוייבת.

לצד זאת, בקביעת גובה הקנס יש להביא בשיקולים את רכיבי הענישה האחרים המוטלים, ובראשם המאסר, וכן את המצב הכלכלי של נאשם.

מנגד - הנאשמים לא השיבו מיליוני ש"ח אשר גזלו במרמה מהקופה הציבורית.

יש להוסיף כי אין בפני ראיות של ממש למצב כלכלי קשה של מי מהנאשמים.

גם כאן על הענישה בעניינו של נאשם 1 לעלות על זו המוטלת על נאשם 2. מנגד יש להביא בשיקולי קביעת גובה הקנס את העובדה שהנאשם 2 שילם 200,000 ₪, ומנגד החילוט ביחס לנאשם 1 עולה על מיליון ₪.

התוצאה של האמור הינה כי הקנס בענינו של נאשם 1 יעלה על הקנס בענינו של נאשם 2, אולם בהיקף קטן יותר מאשר היה צריך להיות אלמלא ההפרש בין החילוט מהנאשם 1 לבין התשלום ששילם נאשם 2.

נזכיר כי על פי כתב האישום המתוקן כא/3-4 גזלו הנאשמים 1 ו- 2 יחד עם החברות 3 ו- 4 למעלה מ- 16 מיליון ₪ מהקופה הציבורית. על פי כתב האישום המצורף בעניינו של נאשם 2 ובעניינה של נאשמת 3, גזלו נאשמים 2 ו- 3 למעלה מ- 2.5 מיליון ₪ מהקופה הציבורית. כספים אלו לא הושבו על ידם למעט ההשבה הקטנה של נאשם 2, והחילוט בעניינו של נאשם 1, שהינו בסכום קטן לאור הסכום שגזל.

גם על החברות יש להטיל קנסות משמעותיים. אינני מוצא כי במצבן יש כדי לצמצם את הקנסות.

25. **לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:**

על הנאשם 1:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 54 חודשים.

קנס - קנס בסך 1,000,000 ש"ח או מאסר למשך 12 חודשים תחתיו; הקנס ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע.

התחייבות - הנאשם 1 יחתום על התחייבות על סך 100,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע. היה והנאשם 1 לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - ייאסר בגין כך למשך 30 ימים.

על הנאשם 2:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 45 חודשים.

קנס - קנס בסך 750,000 ש"ח או מאסר למשך 9 חודשים תחתיו; הקנס ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם 2 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע.

התחייבות - הנאשם 2 יחתום על התחייבות על סך 100,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע. היה והנאשם 2 לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - ייאסר בגין כך למשך 30 ימים.

26. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמות 3 ו-4 את העונשים הבאים:

קנס - על כל אחת מהנאשמות 3 ו- 4 מוטל קנס בסך 1,000,000 ₪. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום.

27. חילוט - הוגשה בקשה לחילוט, קיימת הסכמה לפיה יוחלט הרכוש המפורט בנספח 25 לכתב האישום, פרט לבית הפרטי המסומן כגוש 1966 חלקה 408, לפיכך אני מורה על חילוט הרכוש המופיע בנספח 25 לכתב האישום פרט לבית כאמור בהסכמת הצדדים.

צו החילוט לא יחול על רכב מס' 4 - ב.מ.וו מס' רישוי 1978776, הואיל קיימת מחלוקת לעניין החילוט, ולגבי רכב זה יש טוען לזכות, ויתקיים ביחס אליו דיון בנפרד.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום א' אייר תשפ"א, 13/04/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

ב"כ המאשימה:

אנו מבקשים לקבוע דיון ביחס לחילוט רכב מס' 4 שקיימת לגביה מחלוקת לעניין הבעלות, יש לנו מועדים מוסכמים עם הטוען לזכות.

ב"כ הנאשם 1:

אנו מצטרפים לבקשה לקבוע דיון, ואולם ביחס לדירה אשר חולטה, שהיא דירת אביו של הנאשם 1, אביו של הנאשם 1 מבקש לפדות את הדירה, באתי בדברים עם חברי אולם אין בינינו הסכמה, ואני מבקש שבדיון שיתקיים תידון גם שאלה זו.

ב"כ המאשימה:

היה פרק זמן למו"מ, המו"מ לא צלח, אנו עומדים על חילוט הדירה, שכן זה היה חלק מההסכמות.

ב"כ הנאשם 1:

בקשתנו היא כי ב"כ המאשימה יודיעו לנו לכשייצא מכרז על הליך המכירה, כדי שנוכל להשתתף בו.

ב"כ הנאשמים 2, 3, ו-4:

אנחנו נבקש עיכוב ביצוע של עונש המאסר עד ליום 15.6.21, וזאת לצורך התארגנות, וכן כפי שצוין כנגד הנאשם 2 הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בתל אביב 50619-10-20 שלגביו הגענו להסדר טיעון שחלק מהענישה שם תהיה חופפת לגזר הדין של בית המשפט שנתן היום. מועד הטיעונים לעונש וגזר הדין נקבע ליום 13.6.21.

לגבי הקנס נבקש שהקנס יתחיל להיות משולם מיום 1.1.22.

ב"כ הנאשם 1:

ביחס למועד ההתייצבות למאסר, אנו מבקשים כי יינתנו לנאשם 1 חודשיים. יש גם את הרמדאן באמצע, וזאת גם בגלל המצב הרפואי של האשה.

ב"כ המאשימה:

ביחס לעיכוב ביצוע, אנו מסכימים בד"כ לשבועיים התארגנות, לפני משורת הדין ולאור העובדה שהתחיל חודש רמדאן היום, ובתומו יש חג שבירת הצום, נסכים לדחייה עד לאחר חג שבירת הצום דהיינו 18.5.21.

ביחס לבקשת ב"כ הנאשם 2 לעניין הקנס, אנו מתנגדים.

החלטה

ב"כ הנאשם 2 מבקש עיכוב ביצוע רכיב המאסר עד אמצע חודש יוני, וב"כ הנאשם 1 מצטרף לבקשה גם בעניינו של נאשם 1, וב"כ המאשימה מסכים לדחייה קצרה יותר של ההתייבבות למאסר, לאור חודש הרמאדן, וההסכמה הינה עד ליום 18.5.21.

לאחר ששמעתי את הצדדים, אני מוצא לאפשר התייבבות לתחילת ריצוי המאסר של הנאשמים 1 ו- 2, ביום 18.5.21 ולא מאוחר יותר.

מדובר בגזר דין אשר ניתן בחלוף זמן רב מאוד, לאור דחיות שונות, כמפורט בפרוטוקולים ובהחלטות.

איני מוצא מקום לעיכוב של עונש מוסכם בעניינו של נאשם 2, ועונש שהוטל בעניינו של נאשם 1, מעבר להסכמה האמורה שמביאה במסגרתה את עניין החג.

אשר על כן, הנאשמים 1 ו- 2 יתייבבו לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 18.5.21 שעה 08:00, במתקן הכליאה דקל.

מוצע לנאשמים 1 ו- 2 לעבור הליך מיון מוקדם.

ביחס לבקשה לדחיית תחילת תשלום הקנס בעניינו של נאשם 2 - איני מוצא מקום להיעתר לבקשה.

גזר הדין ניתן, ונימוקים מפורטים במסגרתו, ואין מקום לדחייה נוספת על הדחיות שהיו עד כה.

ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשמים 1 ו- 2.

דרכון ככל שקיים בידי מי מהם, יופקד עד מחר 14.4.21 שעה 13:00 בתחנת המשטרה הקרובה.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשפ"א, 13/04/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

ב"כ המאשימה:

אני מציינת לבית המשפט את המועדים המוסכמים.

ביחס לדין לעניין הרכב, מדובר בשני עדים לכל היותר.

ב"כ הנאשם 1:

אין לנו עדים לעניין זה.

ב"כ המאשימה:

אנו נודיע תוך שבוע ימים אם אנו צריכים את הנאשם 1 אם לאו.

ב"כ הנאשם 1:

הרכב אצל המדינה, ואני מבקש לדעת האם הם מבקשים שהנאשם 1 יבוא ומבקשים שבאי כוחו יבואו, מבחינתנו אנו מוותרים ואין צורך בהתייצבנו לדיון.

ב"כ המאשימה:

לאור עמדת חברי, אנו לא נעמוד להתייצבות לא של נאשם 1 ולא של באי כוחו לדיון הזה.

בדקתי כעת עם עו"ד ניר ישראל והוא יכול ביום 27.5.21 החל מהשעה 14:00.

ב"כ הנאשם 1:

לאור האמור גם אנו נתייצב אולם אנו מבקשים שהנאשם 1 לא יבא ע"י שב"ס לדיון.

החלטה

ניתן גזר דין וניתנה החלטה גם לעניין החילוט, ואולם נותרה שאלה אחת והיא עניינו של רכב מס' 4 בבקשת החילוט, ומחלוקת שקיימת ביחס אליו.

אני קובע דיון לעניין המחלוקת ביחס לרכב מס' 4 בבקשת החילוט, ליום 27.5.21 שעה 14:00 למסגרת זמן של שעותיים.

ב"כ המאשימה יודיעו לבאי כוח הטוענים לזכות ברכב.

לבקשת ב"כ הנאשם 1, הדיון יתקיים בהעדר הנאשם 1.

כמו כן, ב"כ הנאשם 1 רשאים לבחירתם להתייצב או שלא להתייצב לדיון, ואולם מובהר כי ככל שלא יתייצבו תינתן החלטה גם בהעדרם.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשפ"א, 13/04/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

ב"כ הנאשם 2:

לנאשם 2 אין דרכון אלא יש לו תעודת מעבר.

החלטה

תעודת המעבר תופקד כאמור בהחלטה הקודמת.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשפ"א, 13/04/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

ב"כ המאשימה:

ביקשנו גם ערבויות להבטחת התייצבות.

החלטה

אינני מוצא מקום לחיוב ערבויות, בשים לב לכך שמדובר בנאשמים המשוחררים זה זמן רב.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשפ"א, 13/04/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

